Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2065 | 4 PAGINI — 20 BANI | miercuri 21 decembrie 1955

Marea forță a marxism-leninismului

SE IMPLINESC ASTAZI 76 ani de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin, discipol și tovarăș de luptă al lui Lenin, marele continuator al operei leniniste, fiu credincios al Partidului Comunist și al poporului sovietic.

Intreaga viață și activitate a lui Iosif Vissarionovici Stalin este strîns legată de lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru dărîmarea orînduirii capitaliste, pentru triumful comunismului. Pășind din fragedă tinerețe pe arena luptei revoluționare, Stalin s-a manifestat dintr-un început ca un marxist-leninist ferm convins, ca unul din cei mai apropiați tovarăși de luptă ai lui Vladimir Ilici Lenin în făurirea partidului de tip nou, în cimentarea unității leniniste a rîndurilor partidului, în construirea primului stat socialist din lume.

Iosif Vissarionovici Stalin a fost un eminent teoretician marxist. Numele său stă cu cinste alături de numele nemuritoare ale lui Marx, Engels, Lenin. I V. Stalin a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă în noile condiții istorice, iar într-o serie de probleme a elaborat teze noi care au îmbogățit tezaurul marxism-leninismului.

Organizînd alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub îndrumarea lui Vladimir Ilici Lenin, a condus masele muncitoare la înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, la instaurarea dictaturii proletariatului, la crearea primului stat socialist din lume.

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, V. I. Lenin a elaborat un măreț program de transformare a Rusiei înapoiate economicește într-o mare putere socialistă. Dar, după moartea lui Lenin, dușmanii partidului, dușmanii popoarelor — troțchiștii, buhariniștii, naționaliștii— au încercat să zdruncine unitatea rîndurilor partidului, să zdruncine încrederea poporului în posibilitatea construcției socialiste în Uniunea Sovietică și să ducă la pieire Puterea Sovietelor. Zadarnice au fost însă toate uneltirile lor! Urmînd calea indicată de Vladimir Ilici Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului Central în frunte cu I. V. Stalin, a zdrobit pe dușmani, a salvgardat unitatea, coeziunea și caracterul monolit al rîndurilor sale, a insuflat poporului încrederea în forțele proprii, l-a ridicat la luptă pentru făurirea milenarelor sale năzuințe de pace și bună stare. Mobilizînd și conducînd poporul sovietic la înfăptuirea marilor prefaceri revoluționare de o amploare fără precedent, la industrializarea socialistă a țării și transformarea socialistă a agriculturii, partidul a asigurat victoria istorică a socialismului în U.R.S.S., transformarea vechii Rusii într-o gigantică putere industrial-colhoznică, o țară a unei culturi înaintate, o țară în care popoarele își pot satisface tot mai deplin cerințele lor materiale și spirituale.

Indeplinind poruncile lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Comitetul său Central în frunte cu Stalin a desfășurat o luptă neobosită pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, alianță care a devenit o uriașă forță transformatoare pe calea construcției comunismului.

O contribuție însemnată a avut I. V. Stalin în dezvoltarea învățăturii leniniste cu privire la problema națională și mai ales în rezolvarea practică a acestei probleme. P.C.U.S. a transformat fosta temniță a popoarelor, care a fost Rusia țaristă, într-un puternic stat socialist, făurind o singură familie frățească a popoarelor sovietice libere în care este asigurată înflorirea economică și culturală a tuturor popoarelor. Ca urmare a politicii naționale leninist-staliniste, în condițiile create de victoria socialismului s-au dezvoltat și s-au întărit asemenea forțe motrice ale societății sovietice ca unitatea moral-politică, prietenia popoarelor sovietice, patriotismul sovietic.

Cu multă grijă s-a preocupat I. V. Stalin de problemele tinerei generații a Țării Sovietice, de problemele Comsomolului. In multe din cuvîntările sale I. V. Stalin și-a exprimat încrederea în marile energii creatoare ale tineretului, chemîndu-l la lupta pentru făurirea vieții noi. Sub conducerea partidului, tineretul sovietic a luptat cu avînt mereu sporit pentru continua înflorire a patriei sale.

Marele Război pentru Apărarea Patriei împotriva cotropitorilor germano fasciști a fost cea mai mare încercare a forței și tăriei orînduirii sociale și de stat sovietice. La chemarea Partidului Comunist, poporul sovietic și-a îndreptat toate eforturile spre zdrobirea agresorilor Prin victoria repurtată asupra fasciștilor, oamenii sovietici, armata sovietică, nu numai că au salvat libertatea și independența patriei, dar au salvat de asemenea popoarele Europei și Asiei de înrobirea fascistă. Intreaga omenire progresistă cunoaște rolul important pe care l-a avut în obținerea acestei victorii istorice I. V. Stalin care, în tot timpul războiului, a fost președintele Comitetului de Stat al Apărării și comandant suprem al Forțelor Armate ale U.R.S.S.

Victoria repurtată de Uniunea Sovietică în lupta împotriva agresorilor fasciști a dus la schimbarea radicală a raportului de forțe pe arena internațională. După război a apărut o forță nouă, lagărul invincibil al democrației și socialismului, lagăr care are în fruntea sa pe marea Uniune Sovietică.

După moartea lui I. V. Stalin, Comitetul Central al P.C.U.S., colectiv închegat de conducători înțelepți și de imens prestigiu, conduce ferm și sigur Partidul Comunist și poporul sovietic pe drumul leninist spre noi victorii. In Hotărîrile P.C.U.S. și în lucrările conducătorilor săi este dezvoltată în mod creator teoria marxist-leninistă, este elaborat un vast program de dezvoltare multilaterală a economiei și culturii sovietice în vederea trecerii treptate de la socialism la comunism. Poporul sovietic transpune în viață cu entuziasm acest program. Măreața unitate dintre Partidul Comunist, guvernul U.R.S.S. și poporul sovietic constituie izvorul forței și tăriei statului sovietic.

Din primele zile ale existenței sale, statul sovietic duce o consecventă politică de apărare a păcii, politică ale cărei principii au fost elaborate de V. I. Lenin. Sub conducerea lui I V. Stalin, guvernul sovietic, călăuzindu-se de ideile leniniste asupra coexistenței pașnice între sistemele capitalist și socialist, a luptat cu hotărîre pentru întărirea păcii și colaborării internaționale. In zilele noastre, marile acțiuni inițiate de guvernul sovietic pentru triumful spiritului tratativelor, pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare, se bucură de prețuirea tuturor popoarelor lumii. Recenta vizită a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India, Birmania și Afganistan a adus o serioasă contribuție la întărirea legăturilor de prietenie între popoare, la întărirea păcii.

In rîndurile uriașelor forțe ale păcii și socialismului pășește și poporul nostru, căruia eroicele Forțe Armate ale Uniunii Sovietice i-au adus în urmă cu 11 ani eliberarea din jugul fascist, independența națională, i-au dat putința să se avînte pe calea transformărilor socialiste.

In lupta pentru făurirea socialismului în patria noastră, poporul nostru muncitor, condus de Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzește neîncetat după experința glorioasă a P.C.U.S., după măreața învățătură marxist-leninistă. Cauza marelui Lenin și a continuatorului operei sale Stalin, tăiește și învinge astăzi și în patria noastră. Invățătura marxist-leninistă, experiența Uniunii Sovietice și a gloriosului ei partid comunist, verificată în anii îndelungați de luptă pentru binele poporului constituie îndreptarul sigur al partidului nostru și al întregului nostru popor muncitor care construiește socialismul.

Deplin stăpîn pe destinul său, poporul nostru pășește cu fermitate înainte. Nimic nu-i poate sta în cale, nimic nu-i poate zdruncina încrederea în viitorul socialist. Chezășia biruințelor sale este conducerea sa de către puternicul partid al comuniștilor din țara noastră, care-l îndrumă cu curaj și înțelepciune pe calea păcii, libertății, fericirii, sub steagul mărețelor idei ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin!

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Schimburi de onoare

Pentru muncitorii uzinelor „Matyas Rakosi" din Capitală ziua schimbului de onoare organizată ieri în cinstea celui de al 2-lea Congres al partidului a fost o zi de sărbătoare. Normele de producție pe uzină ale primului schimb au fost depășite cu 211 la sută, la secția metalurgică cu 300 la sută, la sculărie cu 280 la sută. Acestea sînt cele mai importante rezultate obținute pînă acum într-un schimb de lucru. Comuniștii, prin exemplul lor personal, au animat întregul colectiv Strungarul Nicolae State, care a fost primit zilele trecute în rîndurile partidului, și-a pus toată priceperea și capacitatea sa în organizarea muncii brigăzii pe care o conduce. După 8 ore de muncă strungarii din brigada lui au dat peste plan 3 norme și jumătate. Turnătorii din brigada comunistului Ion S Marin și-au depășit norma zilnică cu 165 la sută In ziua schimbului de onoare cele mai importante succese le-au obținut strungarii Vasile Angelescu care a realizat 9 norme și comunistul Ion Moldovean care a dat peste plan 7 norme.

★

Rezultatele obținute în ziua schimbului de onoare de muncitorii și tehnicienii uzinelor „Vasile Roaită". îi îndreptățesc să întîmpine cu mîndrie cel de al 2-lea Congres al partidului.

Fruntașii în producție Dumitru Ioniță, Tudor Ion, Ernest Moise și alți muncitori de la secția de turnătorie au contribuit ca secția lor să-și depășească norma de producție cu 180 la sută. La sfîrșitul primului schimb de lucru, secția III-a montaj își depășise norma de producție cu 175 la sută.

Principalii animatori ai întrecerii în această secție au fost comuniștii Ion Dumitrescu și Virgil Spirea, care și-au depășit normele, primul cu 200 la sută, iar al doilea cu 120 la sută.

In ziua schimbului de onoare, muncitorii din primul schimb de lucru de la uzinele metalurgice „Vasile Roaită" din Capitală, și-au depășit normele de producție cu 110 la sută.

★

Și pentru muncitorii de la fabrica de încălțăminte „Kirov" ziua schimbului de onoare a fost o zi deosebită. Ca întotdeauna în frunte s-au aflat comuniștii La sectorul 1 de încălțăminte, unde planul de producție a fost depășit cu 160 de perechi de încălțăminte finisată, potrivit angajamentului muncitorilor, comunistul Dumitru Ionescu a ștanțat în cele 8 ore de muncă 1.080 perechi, față de 750 de perechi cît avea norma. Tot în ziua schimbului de onoare comunistul Dumitru Ionescu a economisit 4,5 kg. de talpă.

Și comunistul Gheorghe Spirea, unul dintre cei mai buni croitori ai sectorului, s-a străduit să întîmpine cum se cuvine Congresul partidului El a croit în această zi cu 13 perechi de fețe de încălțăminte mai mult decît prevederile normei. Utemista Ștefania Petac a obținut tot 63 de perechi de fețe de încălțăminte.

Cu cincinalul îndeplinit

Oamenii muncii din întreprinderile industriale ale regiunii Craiova închină Congresului partidului cele mai însemnate succese din activitatea lor. In ziua de 15 decembrie ei au raportat îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau în cadrul primului nostru plan cincinal.

Printre întreprinderile fruntașe se numără întreprinderea carboniferă Schela, care a dat patriei în cei 5 ani cu 38,2 la sută mai mult cărbune antracit, fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu" din Tg. Jiu, care a depășit prevederile planului cu 60,8 la sută, precum și uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie".

Minerii de la Vulcan și-au îndeplinit planul anual

In ziua de 19 decembrie colectivul minei Vulcan din Valea Jiului și-a îndeplinit sarcinile de plan pe anul 1955. In această zi, la ora 14, minerii s-au adunat într-un miting de sărbătorire a acestui succes pe care ei l-au închinat celui de-al doilea Congres al P.M.R. La acest miting, minerii de la Vulcan s-au angajat să mai extragă pînă la sfîrșitul anului 12.000 tone de cărbune peste planul anual.

Cu două zile în urma acestui eveniment brigada de tineret condusă de încercatul miner Iovan Andronic a început să dea cărbune în contul anului 1959. 150 de tineri de la Vulcan lucrează în contul anului 1958.

Corespondent
P. ANATOLIE

In fiecare schimb — o șarjă rapidă

Pe platforma cuptoarelor Siemens Martin e animație mare. Se predă schimbul Lăbuneț Valer, corect ca întotdeauna, pune totul la punct și înainte de a pleca strînge mîna lui Stanciu care — împreună cu echipa sa — începe lucrul Cu toate că unii susțin că noaptea se lucrează mai greu, Stanciu și ai lui sînt vioi și hotărîți să dovedească contrariul Nici un tînăr din brigada lui nu mai umblă fără rost prin hală Fiecare știe precis ce are de făcut Orele trec repede. Se apropie timpul de turnare a șarjei Se iau probe, se mai adaugă cîte ceva, apoi... Cîteva lovituri repezi și precise cu sulul și oțelul începe să curgă în oală In acest timp se face ajustarea cuptorului Unii oțelari fac această treabă după golirea completă a cuptorului, dar se pierde mult timp, se răcește bolta cuptorului și Stanciu știe aceasta.

Orele trec tot mai repede. Mijește de ziuă. Iată au și început să vină unul cîte unul oțelarii din schimbul următor Echipa lui Stanciu folosește și ultimele minute

Normatorul trece în carnetul său — „Stanciu Aurel a elaborat șarja în 6 ore și 15 minute" Angajamentul de a da în fiecare schimb cîte o șarjă rapidă e zilnic respectat.

Corespondent
COSTINEL CHIPRIOTIS

Roadele anilor de studiu în U.R.S.S.

Inginerul Badea Ionel candidat de partid, împreună cu utemiștii Puiu Dumitru și Papadopol Anton din laboratorul electric al Intreprinderii Energo-Trust nr. 1 București, și-au luat angajamentul ca în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. să realizeze un decalor de unghi monofazic.

Acest aparat este foarte util la verificarea caracteristicilor și stării de funcționare a releelor de protecție, precum și a aparatelor de măsură wattmetrice.

Construirea lui s-a ivit din necesitatea de a avea o trusă simplă și comodă, ușor de transportat și manevrat care să facă posibile o serie de încercări pe teren asupra releelor și aparatelor de măsură, încercări care pînă acum nu se puteau efectua de cît în laborator.

Aparatul a fost experimentat atît în laborator cît și pe teren și a dat rezultate care satisfac cerințele.

Avînd în vedere utilitatea lui pentru compartimentele de protecție și automatizări ale întreprinderilor producătoare de energie electrică din sistemele energetice existente, colectivul pentru inovații a propus recompensarea inovatorilor cu suma de lei 5.000 și generalizarea inovației în cadrul tuturor întreprinderilor energetice.

Realizarea acestui aparat dovedește că inginerul Badea Ionel s-a străduit să învețe din tehnica sovietică atunci cînd a fost trimis la specializare în U.R.S.S. Antrenînd pe cei doi utemiști, el însuși fiind utemist și candidat de partid, a construit acest aparat ca simbol al recunoștinței și dragostei față de partidul și guvernul nostru care i-au dat posibilitatea să-și desăvîrșească studiile.

Terminînd acest aparat cu aproape două luni înainte de termen, colectivul respectiv s-a achitat cu cinste de angajamentul luat și a rezolvat cu succes problema încercării releelor direcționale de putere și distanță precum și a oricărui aparat de măsură wattmetric, direct la locul de montaj al acestora.

Corespondent,
Ing. GH. BUDEANU

Sudorul comunist Ion Dragomir de la Uzinele „Mao Țze-dun" din Capitală îl învață pe elevul lui, Ion Sima, meșteșugul sudurii. Foto: „AGERPRES"

Decernarea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 și 9 decembrie au avut loc ședințele Comitetului pentru decernarea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", sub președinția academicianului D. V. Skobelțin.

Comitetul a examinat propunerile primite cu privire la decernarea Premiilor internaționale Stalin pe anul în curs și a adoptat următoarea hotărîre în această problemă:

Cu privire la decernarea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" pe anul 1955

Hotărîrea Comitetului pentru decernarea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" din 9 decembrie 1955

Pentru merite remarcabile în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii se decern Premii internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" următoarelor persoane:

Lasaro Cardenas — fost președinte al Mexicului.

Șeic Muhammed Al-Așmar — activist pe tărîm obștesc (Siria).

Josef Wirth — fost cancelar al Reichului German (Republica Federală Germană).

Ton Dyk Thang — președintele Comitetului național al Frontului Patriotic din Vietnam.

Akiko Seki — activist pe tărîm artistic (Japonia).

Ragnar Forbekk — pastor al catedralei din orașul Oslo (Norvegia).

Președintele comitetului — academicianul **D. V. Skobelțin.**

Vicepreședinții comitetului — **Go Mo-jo** (China); **Louis Aragon** (Franța).

Membrii comitetului — **Anna Seghers** (R. D. Germană); **Antonio Banfi** (Italia); **John Bernal** (Anglia); **Pablo Neruda** (Chile); **Mihail Sadoveanu** (Romînia); **Sahib Singh Sokhei** (India); **Jan Dembowski** (Polonia); **G. V. Alexandrov** (U.R.S.S); **A. A. Fadeev** (U.R.S.S.); **I. G. Ehrenburg** (U.R.S.S.)

9 decembrie 1955, Moscova

...ACUM 20 DE ANI ȘI AZI

O ediție a marelui Larousse, publicată cu 20 de ani în urmă, prezenta Romînia ca o țară eminamente agricolă și crescătoare de animale... Activitatea industriei romînești — menționa în continuare cunoscuta enciclopedie franceză — este limitată, în general, la exploatarea petrolului și a sării... Din punct de vedere comercial, principalele articole de export ale Romîniei sînt cerealele și subprodusele lor, apoi petrolul, lemnul și animalele vii...

Au trecut de atunci 20 de ani. Dintr-o țară înapoiată, cu caracter „eminamente agricol" Romînia s-a transformat în anii din urmă într-o țară cu o industrie socialistă și o agricultură mecanizată în continuă dezvoltare.

Comerțul exterior al R.P.R. oglindește pe deplin aceste revoluționare transformări. Dezvoltarea continuă a industriei romînești a permis Romîniei să ofere pentru prima oară pentru export termocentrale, fabrici complecte de ciment și cărămidă, mașini-unelte, utilaj petrolifer și minier, echipament electrotehnic, material rulant, tractoare și mașini agricole, produse chimice, materiale de construcție, produse de larg consum și multe alte produse industriale.

Inainte de eliberare, în Romînia nu a existat o industrie de mașini agricole. In ultimii ani R.P.R. a livrat numeroase tractoare și utilaje agricole în țările de democrație populară, precum și în țările din Orientul apropiat In anul 1955, volumul exportului nostru de mașini și utilaje agricole a depășit de 12 ori pe cel al anului 1952

Industria de utilaj petrolifer este de asemenea o creație a regimului democrat-popular. R.P.R. exportă azi utilaj petrolifer în R. P. Bulgaria și R. P. Chineză, în R. P. Polonă și R.P.D. Coreeană, în India și țările Orientului apropiat. Sînt în curs tratative de export în R.P.F. Iugoslavia, Indonezia și țări din America de sud.

O considerabilă dezvoltare a luat în ultimii ani industria construcțiilor navale și industria constructoare de material rulant de cale ferată. Pentru prima oară Romînia exportă astăzi vase maritime și fluviale de tonaj mic și mijlociu, iar vagoanele fabricate de industria romînească circulă pe căi ferate din multe țări europene. In anul 1955 exportul de vase maritime și fluviale a depășit de trei ori pe cel din anul 1952.

O ramură cu totul nouă a industriei noastre constructoare de mașini este industria utilajelor pentru centrale electrice. Prima turbină cu aburi construită în Romînia a fost pusă în funcțiune în anul 1951. Astăzi, o serie întreagă de centrale electrice din țară sînt utilate cu turbo-generatoare și utilaje electro-tehnice fabricate în țară. In anul 1954 a fost încheiat un contract pentru livrarea mai multor centrale electrice complecte în R.P Chineză Pînă acum au fost livrate în China 5 asemenea centrale

Alături de aceste utilaje — produse ale industriei romînești, țara noastră exportă astăzi numeroase alte mașini și aparataje complexe de înaltă productivitate Prezența mărcilor de fabricație romînești pe piața economică internațională, oglindește odată mai mult succesele obținute de Partidul Muncitoresc Romîn în opera de industrializare socialistă a țării, dusă pentru continua dezvoltare a economiei naționale a Romîniei, pentru independența sa economică

(Agerpres)

Adunare festivă consacrată celei de a 50-a aniversări a primei revoluții ruse

Marți după-amiază a avut loc în sala Teatrului C.C.S. adunarea activului de partid al C.C. al P.M.R și al comitetelor orășenesc și regional București ale P.M.R consacrată celei de a 50-a aniversări a primei revoluții ruse.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii: I. Chișinevschi, C. Pîrvulescu, acad. M. B. Mitin, acad. prof. dr. C. I. Parhon, L. Răutu, I. Pas, Florian Dănălache.

Adunarea a fost deschisă de tov. Florian Dănălache.

Despre „Insemnătatea istorico-mondială a primei revoluții ruse" a vorbit M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S., redactor șef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară".

Conferința bogată în conținut, a fost urmărită cu un mare interes de către asistență.

Cu tinerii şi pionierii la strîns fier vechi

Iniţiativa organizaţiilor U.T.M., din raionul Lenin din Capitală de a organiza în fiecare săptămînă cu pionierii o zi pentru colectarea metalului vechi, a fost urmată de numeroase alte organizaţii U.T.M. şi instructori de pionieri din oraşul şi regiunea Bucureşti. Iată cum se desfăşoară o asemenea acţiune în comuna Braniştea, (Titu Gară), raionul Răcari, regiunea Bucureşti.

Ieri am primit pe neaşteptate, un telefon de la comitetul raional U.T.M. Am fost întrebat cum a decurs acţiunea de colectare a fierului vechi. Cum să decurgă? — am răspuns. Bine! Mi s-a propus atunci să scriu în legătură cu aceasta un articol la ziar. Toată ziua am fost purtat de gînduri: cum să scriu, cu ce să încep?

Joi 17 noiembrie, orele 10 dimineaţa. Împreună cu tovarăşii Ileana Necula — instructoare superioară de pionieri şi Ghinea Ion, referent tehnic la cooperativă, membri ai comitetului U.T.M. din comună, am cercetat minuţios toată comuna din acest punct de vedere. Există atita fier vechi la Braniştea, că numai de aici se pot scoate cel puţin 10 vagoane. Am fixat de comun acord itinerarii pentru colectarea metalului vechi. Am ales pentru această zi împrejurimile de lingă gară. Aici metalul risipit se găseşte în cantităţi mari. Excursia aceasta prin comună mi s-a părut cît se poate de plăcută. Atîtea lucruri minunate am aflat de la tovarăşa Necula! Trebuie că are capul tobă de carte. Ne-a spus că şi-a propus să nu treacă zi în care să nu citească ceva. Ce lecţie frumoasă ne-a dat!

Joi, orele 16. Am avut şedinţă de comitet. In acţiunea de mîine fiecare membru din comitet a fost îndrumat practic cum să lucreze. Tovarăşul Ghinea Ion răspunde de activitatea elevilor Şcolii profesionale C.F.R., tovarăşa Necula, se înţelege, de activitatea pionierilor. Ceilalţi membri din comitet se ocupă de alţi tineri din comună, fiecare din noi avînd astfel de anunţat cîţiva tineri.

Joi, orele 18. Am vorbit cu tovarăşul Ilie Ioan, preşedintele cooperativei, să ne pună la timp căruţa la dispoziţie. Ne-a promis că nu vom duce lipsă de asta.

Vineri, 18 noiembrie, orele 14. Ninge. Cît e de frumoasă prima zi de iarnă! Şi cîte amintiri nu aduce ea! Se pare însă că cu această zi nu începe iarna. Fulgii cad mărunţi şi se transformă în lapoviţă. La şcoală s-au adunat toţi pionierii. Cîtă veselie şi voie bună! Sînt prezenţi la această acţiune şi învăţătorii şi profesorii utemişti. Ca de obicei, tovarăşul director Neagu Petre e şi acum aici. Tovarăşa instructoare Necula a îndemnat pe pionieri să se adune pe detaşamente şi a trasat fiecăruia ca itinerariu cîte o uliţă. Pionierii din detaşamentul nr. 1, condus de tovarăşul director Neagu, au chemat la întrecere celelalte trei detaşamente pentru cea mai mare cantitate de metal colectată.

Merg cu detaşamentul nr. 3 condus de tovarăşa profesoară Minculescu Elena. Pionierii s-au răspîndit în grupe. O grupă s-a oprit în dreptul unei porţi, la numai cîţiva paşi în faţa noastră.

— Acasă eşti, ţaţă Riţo? — se aude vocea pionierului Ion Soare.

— Acasă, dar ce vă căşună, mă?

— Mai întîi vă felicităm că aţi fost printre primii din comună la predarea cotelor şi apoi vă rugăm ceva, pe dumneavoastră personal: să ne daţi voie să adunăm fierul vechi din curte.

In numai cîteva minute, copiii au scos o cantitate măricică de fier vechi. Apoi, gospodina mai aduse din casă două ceaune sparte, pe care pionierul Soare se grăbi să le aprecieze din ochi.

— Numai astea au 15 kilograme, ţaţă Riţo.

Apoi Soare ridică din grămada de fier vechi o sabie ruginită, o aşeză la şold ca un soldat şi spuse femeii:

— Vedeţi ce-am găsit? Nu-i aşa că-i de pe vremea cînd era moş Vasile sergent la dorobanţi?

Vineri, orele 16,30. Mă aflu la detaşamentul nr. 1 care are de colectat fierul vechi pe reţeaua C.F.R.-ului. N-aş vrea să fac o apreciere din ochi, dar socot că pionierii detaşamentului nr. 1, iniţiatorii întrecerii, au ieşit cîştigători.

In cursul acestei acţiuni am trecut pe la fiecare detaşament în parte. Am făcut cunoştinţă cu mai mulţi pionieri, deopotrivă de harnici la învăţătură cît şi la muncile obşteşti. Am cunoscut printre alţii pe pionierii Ion Soare, Ştefan Răducanu, Marin Oprea, Constantin Niţulescu şi Ion Georgescu cu care m-am şi împrietenit.

Vineri, orele 19. Ne-am întrunit din nou în şedinţă de comitet. Cum e şi firesc, facem analiza acestei acţiuni. Tovarăşul Ioan Ilie, preşedintele cooperativei, nu s-a prea ţinut de cuvînt. A trimis căruţele să încarce cu o oarecare întîrziere. Ne-a promis însă că greşeala nu se va mai repeta pe viitor. Intreaga cantitate de metal vechi colectat e de 11.000 kg.

Tovarăşul Ion Ghinea care s-a ocupat în această acţiune de activitatea tinerilor — nu a pionierilor — spune că numai tinerii Gheorghe Mateescu şi Ştefan Gîscan au colectat singuri cît un detaşament de pionieri. Cred că exagerează puţin. Dacă mergea el cu pionierii nu mai spunea aşa. Săptămîna viitoare chiar o să facem acest schimb.

Am socotit că e bine să scriu despre această acţiune aşa cum s-a desfăşurat ea. Se poate să fi scăpat cîte ceva din vedere. Am fi bucuroşi ca şi alţi tovarăşi să scrie şi ei despre aceasta.

V. SIMIONESCU
secretarul comitetului U.T.M. din comuna Braniştea, (Titu Gară), raionul Răcari, regiunea Bucureşti

Reuniune tinerească

Comitetul organizaţiei U.T.M. împreună cu comitetul de instituţie de la Institutul de documentare tehnică din raionul „I. V. Stalin" şi-au propus ca în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului să organizeze o reuniune tovărăşească la care să invite şi tineri din alte organizaţii ale raionului. Aceasta a fost fixată pentru ziua de 17 decembrie.

Şi iată că ziua mult aşteptată a sosit. Rînd pe rînd au început să vină oaspeţii. Cînd orchestra a început să cînte voia bună i-a cuprins pe toţi. Curînd, puţini erau cei care nu fuseseră atraşi în iureşul dansului. Apoi, au urmat multe surprize plăcute. Difuzorul anunţă că brigada artistică de agitaţie îşi va prezenta programul. Repertoriul brigăzii, plin de „piper" a plăcut mult invitaţilor. Apoi în desfăşurarea reuniunii au urmat şi alte surprize: concursul de dans, concursul de ghicitori literare, sfoara cu surprize, poşta reuniunii, care au menţinut în permanenţă o atmosferă plăcută, plină de veselie. Cei invitaţi din alte organizaţii au învăţat multe lucruri interesante în legătură cu organizarea unei reuniuni care să placă tuturor tinerilor. Reuniunea aceasta le-a lăsat tuturor o amintire frumoasă, de neuitat.

Solemnitatea unor decorări

Marţi la amiază, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naţionale solemnitatea unor decorări.

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale au fost decoraţi cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani şi pentru îndelungată activitate revoluţionară, cu Ordinul Muncii cl. I-a: general maior Sergiu Nicolau, Ion Rab, Emanoil Vinea, Gheorghe Vidraşcu, cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa 2-a: Nicolae Anghel, cu „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa 3-a: Tereza Amzoiu şi Elisabeta Boţa.

Inmînînd înaltele distincţii, tov. dr. Petru Groza a felicitat călduros pe cei distinşi.

A răspuns, mulţumind pentru distincţiile acordate, tov. general maior Sergiu Nicolau.

In aceeaşi zi a fost înmînat Ordinul Muncii clasa 3-a tov. Liviu Andrei din Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei şi Celulozei.

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale s-a conferit post mortem ordinul „Apărarea Patriei" clasa I-a lui Nicolae Tudor, căzut la 8 noiembrie 1945 pe cînd apăra sediul Confederaţiei Generale a Muncii împotriva atacului fascist al forţelor reacţiunii. (Agerpres)

Vizitele delegaţiei Partidului Muncii din Albania

Marţi dimineaţa tovarăşii Haki Toska, membru al C.C. al Partidului Muncii din Albania, deputat în Adunarea Populară şi Hasan Selinica, secretar al comitetului regional Tirana al Partidului Muncii din Albania, membrii delegaţiei Partidului Muncii din Albania invitaţi să participe la lucrările Congresului al 2-lea al P.M.R., au vizitat Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

Vizitînd secţiile combinatului, oaspeţii au discutat cu muncitorii şi tehnicienii, interesîndu-se de procesul de producţie şi condiţiile de muncă.

La plecare, membrii delegaţiei Partidului Muncii din Albania au semnat în Cartea de Aur a combinatului.

(Agerpres)

Deschiderea unor expoziţii

La Tg. Mureş

Zilele trecute s-a deschis, la Palatul Cultural din oraşul Tg. Mureş, expoziţia documentară „din lupta ilegală a P.C.R.". Aici sînt expuse fotografii care ilustrează lupta şi activitatea luptătorilor comunişti din ilegalitate, portretele comuniştilor Lázár Ödön, Donca Simo, Bernat Andrei, Salamon Ernö, ucişi de zbirii regimului burghezo-moşieresc, fotografii ale tipografiei ilegale din str. Ady Endre, exemplare din presa muncitorească ilegală şi legală scoasă de comunişti, obiecte confecţionate cu măestrie de către comuniştii aruncaţi în închisori de regimul burghezo-moşieresc şi altele.

Momente din lupta partidului din ilegalitate sînt evocate şi în cadrul a numeroase conferinţe care au loc în aceste zile. Despre „Cum au învăţat comuniştii în ilegalitate" a conferenţiat duminică Peter Mateisz, membru al comitetului regional P.M.R. al Regiunii Autonome Maghiare care a împărtăşit celor de faţă aspecte din munca comuniştilor în ilegalitate pentru însuşirea şi răspîndirea teoriei marxist-leniniste.

In cotinuare artiştii Teatrului Secuesc de Stat din Tg. Mureş au prezentat scenetele „Tipografia ilegală", „Adunări în pădure" şi altele inspirate din lupta comuniştilor în ilegalitate.

La Bucureşti

In cinstea celui de al 2-lea Congres al Partidului, Comitetul de Stat pentru Arhitectură şi Construcţii a organizat în Capitală o expoziţie de arhitectură populară.

Expoziţia cuprinde numeroase lucrări de arhitectură romînească, locuinţe, gospodării, biserici ţărăneşti din toate regiunile ţării. Sînt expuse planşe în culori, înfăţişînd planuri, faţade, detalii de decoraţie şi de construcţie, fotografii, precum şi elemente de arhitectură în mărime naturală, ca: porţi, stîlpi etc.

Expoziţia este deschisă pînă la 5 ianuarie 1956, la Casa Arhitectului din str. Episcopiei nr. 9, putînd fi vizitată între orele 16-21, iar duminică între orele 11—20. Marţi închis.

Zilele trecute a fost inaugurat, la Facultatea de construcţii din Bucureşti, un nou laborator de hidrotehnică. Studenţii s-au bucurat mult pentru acest dar. Recunoştinţa se manifestă acum prin fapte. De îndată ei au trecut la lucru cu noile utilaje. Iată-i în timpul orelor de laborator.

Foto: AGERPRES

CONTRIBUŢIA UTEMIŞTILOR

Pe marginea activităţii organizaţiilor U.T.M. din raionul Gherla pentru crearea de întovărăşiri agricole

In ultima vreme, tot mai mulţi ţărani muncitori din raionul Gherla se conving că singura cale pentru creşterea bunei lor stări este calea arătată de partid, calea lucrării pămîntului în comun, pe mari întinderi de teren, cu mijloace mecanizate şi după regulile agrotehnice. Ca urmare, în raion au luat fiinţă în ultima vreme încă 12 întovărăşiri agricole. Comitetul raional U.T.M. Gherla şi organizaţiile de bază U.T.M. au dat un ajutor însemnat în lupta pentru crearea acestora.

După conferinţa raională din acest an care a analizat munca organizaţiilor U.T.M. pentru transformarea socialistă a agriculturii, s-a organizat cu întreg activul comitetului raional U.T.M. studierea şi seminarizarea statutului model al gospodăriilor agricole colective, al întovărăşirilor agricole precum şi a cuvîntării tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea pe ţară a fruntaşilor din agricultură. Mai tîrziu aceste documente au fost studiate de către secretarii organizaţiilor de bază U.T.M. cu care s-a organizat un seminar la raion. In felul acesta Comitetul raional U.T.M. Gherla şi-a înarmat cadrele de conducere ale organizaţiilor de bază, cu cunoaşterea problemelor principale ale politicii partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Activiştii comitetului raional U.T.M., secretarii organizaţiilor de bază au prelucrat la rîndul lor, în adunări generale deschise de U.T.M. cele două statute şi cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej. La unele din aceste adunări deschise au luat parte, ca invitaţi, secretari ai organizaţiilor de partid şi comitete ale organizaţiilor de bază U.T.M. din unităţile socialiste, care au adus exemple concrete din munca lor. Astfel, la prelucrarea statutului model al gospodăriei colective în organizaţia de bază U.T.M. din comuna Bonţida a participat şi tovarăşul Banu Ion, secretarul organizaţiei de partid din gospodăria colectivă, precum şi întreg comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodărie. Tovarăşul Benciu Vasile, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodărie, a vorbit tinerilor prezenţi în adunare despre munca şi rezultatele obţinute de tinerii colectivişti şi despre creşterea nivelului lor de trai.

Urmînd indicaţiile comitetului raional de partid, Comitetul raional U.T.M. Gherla şi-a concentrat principalele forţe spre satele cu perspective de înfiinţare de noi întovărăşiri. In aceste sate, comitetul raional U.T.M. a trimis activişti pe o perioadă mai îndelungată, dîndu-le ca principală sarcină sprijinirea muncii organizaţiilor de bază U.T.M. pentru înfiinţarea de noi întovărăşiri agricole. Astfel Costea Augustin, instructor al comitetului raional U.T.M., a sprijinit timp de aproape două luni munca organizaţiei de bază U.T.M. din Tioltiur, Dobocan Izidor pe cea a organizaţiei din Ghirolt, Ursuţ Dumitru a avut în răspunderea sa cele patru sate ale comunei Borşa, iar Uţiu Mariana a îndrumat munca organizaţiilor de bază U.T.M. din comunele Sînnicoară şi Sînmartin.

In toate satele unde s-au creat noi întovărăşiri — ca Tioltiur, Ghirolt, Nima, Cutca, Sucutard şi altele — utemiştii, şi în special membrii comitetelor, au făcut parte din comitetele de iniţiativă create în acest scop. Utemista Gherghina Chifor, care a făcut parte din comitetul de iniţiativă pentru crearea întovărăşirii din Tioltiur, şi-a lămurit părinţii şi a atras de asemenea încă alte şase familii în întovărăşire. In această perioadă numărul utemiştilor din raion care au muncit în comitetele de iniţiativă pentru crearea de noi întovărăşiri, se ridică la peste 50. In felul acesta organizaţiile de bază U.T.M. au dat un sprijin direct muncii de înfiinţare a întovărăşirilor. Cu ajutorul membrilor utemişti ai comitetelor de iniţiativă, organizaţiile U.T.M. au avut posibilitatea să intervină acolo unde era nevoie, să ducă o muncă permanentă. Multe organizaţii de bază U.T.M., ca cele din satele Borşa, Nima, Sucutard, Bonţida şi altele, au analizat pe baza rapoartelor prezentate de utemiştii din comitetele de iniţiativă, aportul adus de utemişti la înfiinţarea întovărăşirilor şi au luat măsurile necesare pentru intensificarea muncii.

Invăţînd de la comunişti că munca politică pentru crearea de noi întovărăşiri agricole trebuie dusă cu chibzuinţă, folosind diversele forme de agitaţie, organizaţiile U.T.M. au antrenat ca agitatori pe cei mai buni utemişti, tineri ingineri şi tehnicieni din agricultură, precum şi cadrele didactice. Pe de altă parte, activiştii Comitetului raional U.T.M. Gherla şi cei mai destoinici agitatori au ţinut în adunările generale deschise ale organizaţiilor de bază U.T.M. sau la căminele culturale conferinţe pe teme ca: „De ce m-am înscris în întovărăşire", „Roadele muncii în urma lucrării pămîntului în comun" şi altele. De mult succes s-au bucurat întîlnirile între tinerii din sectorul socialist al agriculturii şi tineri ţărani muncitori cu gospodării individuale. Asemenea întîlniri au avut loc la gospodăriile agricole colective din Bontida, Lacu, Tiocu de Jos, Dăbîca şi altele. Tinerii ţărani muncitori cu gospodării individuale au vizitat gospodăriile colective, au purtat discuţii cu membrii acestora, iar unii au asistat chiar la împărţirea avansurilor de 40 la sută. La Dăbîca, spre exemplu, cu prilejul întîlnirii dintre tinerii colectivişti şi tinerii ţărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Borşa, oaspeţilor le-a vorbit tînărul colectivist fruntaş Olteanu Ion şi preşedintele gospodăriei colective Utemistul Olteanu Ion, unul din cei mai harnici colectivişti, a arătat vizitatorilor cum a reuşit el să totalizeze pînă atunci 240 zile-muncă şi ce produse a primit pentru ele cu prilejul împărţirii avansurilor de 40 la sută.

Ca rezultat al muncii desfăşurate de Comitetul raional U.T.M. Gherla, de organizaţiile de bază U.T.M. din raion, sub conducerea organizaţiilor respective de partid, în cele 12 întovărăşiri agricole de curînd înfiinţate au intrat peste 150 de tineri ţărani muncitori cu familiile lor, dintre care 130 utemişti.

Succesele obţinute nu oglindesc însă posibilităţile largi pe care Comitetul raional U.T.M. Gherla le are în această privinţă. Succesele puteau fi cu mult mai mari dacă în această acţiune erau antrenaţi toţi utemiştii, toate organizaţiile de bază U.T.M. din raion. Greşită a fost poziţia comitetului raional U.T.M. faţă de organizaţiile de bază U.T.M. din gospodăriile colective şi întovărăşirile mai vechi pe care le-a neglijat. Era necesar ca şi aci să fie prelucrate în adunări generale deschise documentele sus amintite, să fie antrenaţi utemiştii colectivişti şi întovărăşiţi în munca de atragere de noi membri în unităţile respective şi în cea de transformare a întovărăşirilor în puternice gospodării agricole colective. Că organizaţiile de bază U.T.M. din sectorul socialist al agriculturii nu au stat în această perioadă în atenţia Comitetului raional U.T.M. Gherla ne-o dovedeşte şi numărul mic de membri pe care aceste organizaţii l-au primit în ultima perioadă. In întovărăşiri şi în gospodăriile colective din raion sînt aproape 300 de tineri care merită să fie membri ai organizaţiei noastre. Primindu-i pe aceştia, organizaţiile U.T.M. şi-ar fi mărit cu mult capacitatea de cuprindere a muncii.

Trebuie subliniat de asemenea şi faptul că Comitetul raional U.T.M. Gherla nu şi-a analizat munca în lumina Hotărîrii Plenarei a III-a a Comitetului Central U.T.M. cu privire la sarcinile U.T.M. pentru îmbunătăţirea muncii politice, culturale şi sportive de masă în rîndurile tineretului de la sate. Scăpînd din vedere această importantă hotărîre, Comitetul raional U.T.M. Gherla a fost lipsit de posibilitatea de a lua cele mai juste măsuri pentru lichidarea lipsurilor existente şi pentru intensificarea muncii organizaţiilor U.T.M. în domeniul înfiinţării de noi întovărăşiri şi gospodării agricole colective.

Rezultatele obţinute în această perioadă de Comitetul raional U.T.M. Gherla în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii oglindesc justa sa orientare în desfăşurarea muncii politice în rîndul tinerilor ţărani muncitori şi aportul preţios pe care îl pot aduce organizaţiile de bază U.T.M. la îndeplinirea acestei mărețe sarcini dacă primesc o îndrumare calificată.

Muncind sub conducerea comitetului raional de partid şi axîndu-şi activitatea pe problemele ridicate de Hotărîrea Plenarei a III-a a C.C. al U.T.M., Comitetul raional U.T.M. Gherla poate să obţină succese şi mai importante.

ION ŞERBU
OPREA MARIN

Îndemnul lui I. V. Stalin:

„Cuceriţi fortăreaţa ştiinţei"

Lumea veche se prăbuşise pe o şesime a globului. Proletariatul rus sfărîmase pentru totdeauna lanţurile exploatării şi asupririi. Puterea Sovietică înfrîngea rezistenţa ultimelor cuiburi contrarevoluţionare şi intervenţioniste. In acele momente istorice V. I. Lenin a adresat tineretului chemarea sa înflăcărată: învăţaţi comunismul. In aceste cuvinte genialul dascăl al proletariatului a cuprins, în fapt, esenţa uriaşei răspunderi ce revenea tineretului în perioada cînd mistria, ciocanul şi cartea trebuiau să constituie sprijinul de nădejde al constructiilor lumii noi.

Indemnul leninist şi-a dovedit pe deplin înţelepciunea în anii care au urmat, anii construirii economiei socialiste. In acea perioadă în U.R.S.S. se construiau în ritm rapid noi fabrici şi uzine, noi hidrocentrale şi termocentrale; întreaga ţară era un imens şantier. Făurirea unei puternice industrii grele nu este o sarcină care poate aştepta într-un stat care construieşte socialismul, deoarece numai pe baza industriei grele se poate dezvolta întreaga economie şi ridica nivelul de trai al poporului, se poate asigura independenţa naţională. In acelaşi timp, era la ordinea zilei şi problema colectivizării agriculturii, ceea ce impunea o uriaşă muncă politică şi organizatorică la sate. Marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, făurit de Lenin şi călit în luptele revoluţionare, mobiliza imensa energie creatoare a poporului sovietic spre realizarea măreţelor sarcini ale construcţiei socialiste.

In gigantica bătălie pentru făurirea noii societăţi, Comitetul Central al P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin acorda o înaltă preţuire tineretului în care vedea noua gardă menită să clădească cu braţele şi cu mintea viitorul socialist al patriei.

Tineretul, cu entuziasmul său clocotitor şi dorinţa de a înfăptui acte de vitejie şi eroism pentru fericirea poporului, îşi dovedise din plin în anii războiului civil ataşamentul său faţă de cauza clasei muncitoare. Acum însă, în perioada construcţiei paşnice, altele erau sarcinile tineretului şi pe măsura lor, altele erau eforturile care i se cereau. Despre aceste sarcini a vorbit I. V. Stalin la cel de al VIII-lea Congres al Comsomolului. In cuvinte simple şi calde, aşa cum obişnuia întotdeauna, marele Stalin a arătat tineretului că în noile condiţii de luptă pentru socialism, vitejia şi îndrăzneala — care în timp de război pot hotărî soarta unei lupte — nu mai sînt suficiente. Numai cu vitejie şi îndrăzneală nu pot fi construite gigantice obiective industriale, nu poate fi rezolvată sarcina cooperativizării agriculturii, nu se poate crea un comerţ socialist. „Ca să construieşti — arăta el — trebuie să cunoşti ştiinţa, trebuie să ţi-o însuşeşti. Iar ca s-o cunoşti, trebuie să înveţi". Reluînd îndemnul leninist spre învăţătură, adresat tineretului, I. V. Stalin l-a concretizat şi l-a axat pe noile sarcini impuse de perioada respectivă. El a arătat că întreaga muncă de construcţie cere cadre noi de specialişti, capabili să construiască sau să conducă uriaşe întreprinderi socialiste.

Dar în perioada de înfăptuire a unei asemenea sarcini stăteau în cale atitudini învechite, concepţii putrede care proslăveau incultura şi constituiau o piedică în munca de făurire a cadrelor necesare construcţiei socialiste. I. V. Stalin a calificat drept barbare şi sălbatice asemenea concepţii şi atitudini faţă de ştiinţă şi cultură. Referindu-se la situaţia din acea perioadă în U.R.S.S. — I. V. Stalin a spus: „...la noi sînt oameni gata să proslăvească incultura noastră. Dacă nu ştii carte, sau nu scrii corect şi te făleşti cu înapoierea ta — eşti un muncitor „de la maşină", eşti demn de toată stima şi consideraţia. Dacă ai ieşit din starea de incultură, dacă ai învăţat carte şi ţi-ai însuşit ştiinţa — eşti străin, „te-ai rupt" de mase, ai încetat de a mai fi muncitor".

Demascînd atitudinea înapoiată faţă de ştiinţă şi cultură, I. V. Stalin a pus totodată cu o deosebită ascuţime problema ca tinerii muncitori din uzine şi fabrici să lupte pentru dobîndirea unei înalte calificări. Datorită conducerii înţelepte şi ferme a P.C.U.S. se obţinuseră mari sucese în opera de industrializare socialistă a ţării. Pe întinsul U.R.S.S. se înălţau numeroase întreprinderi industriale dotate cu tehnica cea mai modernă. I. V. Stalin a arătat că tehnica fără oameni, fără cadre capabile s-o mînuiască aşa cum trebuie în vederea obţinerii unei înalte productivităţi, nu face nici două parale. La îndemnul P.C.U.S. mii şi zeci de mii de tineri muncitori au pornit cu avînt spre însuşirea noii tehnici, urmînd şcoli de calificare şi folosind din plin ajutorul maiştrilor şi tehnicienilor cu experienţă.

O grijă deosebită a manifestat I. V. Stalin faţă de felul cum activul comsomolist îşi însuşeşte cuceririle ştiinţei şi culturii. E cunoscută cuvîntarea lui Stalin „Despre activul comsomolist de la sate", în care era pusă problema ca acest activ „să studieze agricultura, să cunoască măsurile pentru îmbunătăţirea ei, să ştie să dea ţăranului sfaturile necesare în acest domeniu". Această idee, deosebit de valoroasă, a arătat tinerilor activişti, indiferent de domeniul în care lucrau, că numai atunci cînd ei vor avea o pregătire ştiinţifică şi tehnică, temeinică, numai cînd îşi vor fi însuşit un bogat bagaj de cunoştinţe culturale, vor fi în stare să dea îndrumări calificate şi astfel să capete încrederea şi stima maselor.

A înţelege necesitatea ca tineretul să-şi însuşească ştiinţa şi cultura înaintată este numai un prim pas spre realizarea acestei sarcini. Tocmai de aceea I. V. Stalin s-a oprit mult şi asupra felului în care tineretul trebuie să înveţe. A porni la învăţătură este relativ uşor. Dar atunci cînd tînărul se loveşte de miezul problemelor, atunci cînd filele cărţii aduc în faţa lui lucruri noi, complicate şi dificile de înţeles, de-abia atunci începe cu adevărat munca serioasă. In faţa unor asemenea greutăţi unii tineri renunţă să mai lupte, se descurajează şi pierd interesul pentru învăţătură. Dar învăţătura nu e o distracţie, ci o necesitate: fără ea nici un tînăr nu se poate dezvolta. Construcţia socialistă nu are nevoie de „specialişti" în general, de diletanţi, care se pricep în toate cîte puţin, dar care nu au o calificare temeinică într-un anumit domeniu. Iată de ce I. V. Stalin cerea tineretului să înveţe cu perseverenţă, cu răbdare, strîngînd dinţii. Incă cu zeci de ani în urmă K. Marx arătase că nu există şosea pietruită care să ducă spre culmile ştiinţei. A îndeplini măreaţa sarcină dată de partid tineretului, „a cuceri fortăreaţa ştiinţei şi culturii", înseamnă a te socoti ca în faţa unui adevărat asalt care cere eforturi, străduinţe şi convingerea fermă că nu există piedici care nu pot fi biruite.

In legătură cu formarea de noi specialişti din rîndurile tineretului, I. V. Stalin a arătat că o atenţie deosebită trebuie acordată însuşirii marxism-leninismului de către tinerele cadre. Specialistul în medicină — arăta el — nu este nevoie să fie întotdeauna un „specialist în fizică şi botanică" şi invers. Dar pentru fiecare cadru din orice domeniu de activitate este obligatorie cunoaşterea ştiinţei marxist-leniniste. Numai însuşirea marxism-leninismului dă posibilitatea specialiştilor din oricare ramură a ştiinţei să aibă o perspectivă clară a activităţii lor, să pună la temelia muncii şi cercetărilor lor singura concepţie ştiinţifică despre lume.

Indicaţiile lui Lenin şi Stalin despre sarcina însuşirii tehnicii noi, a ştiinţei şi culturii înaintate au pătruns adînc în conştiinţa tineretului sovietic. Pe baza acestor indicaţii, Comsomolul, condus de P.C.U.S., a organizat mişcarea de masă a tineretului sovietic pentru cucerirea cetăţii ştiinţei şi culturii. Intreaga Uniune Sovietică s-a transformat într-o uriaşă universitate în care s-au format noi şi noi detaşamente de intelectuali sovietici.

In opera de făurire a unui tineret cult, bine pregătit profesional, Comsomolul s-a dovedit a fi un ajutor de nădejde al P.C.U.S. An de an noi cadre de specialişti din rîndurile tineretului se afirmau pe şantierul construcţiei socialiste. Marile realizări obţinute în creşterea de noi cadre de specialişti se oglindesc în succesele ştiinţei şi tehnicii sovietice a căror faimă a trecut de mult peste graniţele Ţării Sovietice. Aceste realizări şi succese bucură pe oamenii muncii din întreaga lume şi îi fac să se cutremure pe duşmanii popoarelor. E semnificativă în această privinţă declaraţia recentă a lui W. Churchill în legătură cu succesele obţinute în U.R.S.S. pe linia formării de noi cadre de specialişti: „Rusia — a spus el — ne-a şi luat-o înainte într-o măsură care dă naştere unei mari îngrijorări. Invăţămîntul tehnic sovietic în domeniul construcţiei de maşini s-a dezvoltat atît din punct de vedere calitativ, cît şi din punct de vedere cantitativ, încît depăşeşte cu mult cele realizate de noi".

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, conducătorul iubit al poporului sovietic pe drumul comunismului, cheamă în prezent tineretul sovietic spre obţinerea unor noi succese pe frontul însuşirii celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii sovietice şi mondiale. Spre îndeplinirea acestei importante sarcini, Comsomolul mobilizează energia şi entuziasmul minunatului tineret sovietic.

★

Indemnul spre învăţătură adresat tineretului de V. I. Lenin şi I. V. Stalin are o deosebită actualitate pentru tineretul din ţara noastră. In anii primului cincinal, datorită politicii juste a P.M.R., poporul nostru a obţinut remarcabile succese pe drumul industrializării socialiste. Au fost înfiinţate noi ramuri industriale care pînă nu de mult erau necunoscute în ţara noastră. De asemenea, în agricultură, prin unirea de bună voie a ţăranilor muncitori au luat fiinţă mii de unităţi agricole socialiste. Marile construcţii realizate, precum şi cele ce vor mai fi realizate în anii următori fac necesare tot mai multe cadre de specialişti, capabili să introducă în producţie tehnica cea mai înaintată. Plecînd de la necesităţile noastre şi bizuindu-ne pe experienţa Uniunii Sovietice, partidul şi guvernul acordă o mare însemnătate formării de cadre de noi specialişti din rîndurile tineretului.

Grija partidului pentru tînăra generaţie este exprimată în condiţiile minunate create în patria noastră pentru obţinerea unei înalte calificări. Mii şi mii de şcoli de toate gradele stau la dispoziţia tineretului nostru. Numai în cursul primului cincinal au fost formaţi 13.400 ingineri, 4.500 economişti, 7.000 agronomi, 5.600 medici. Cu ajutorul şcolilor profesionale, prin extinderea metodei calificării la locul de muncă, prin răspîndirea largă a experienţei înaintate sovietice, mii de tineri muncitori au devenit specialişti în meseria lor. Pentru numeroşi tineri strungari, turnători, lăcătuşi, frezori etc. maşinile şi instalaţiile moderne nu mai au secrete. Invăţînd cu dîrzenie şi complectîndu-şi mereu cunoştinţele, ei înşişi aduc inovaţii importante în tehnica producţiei şi obţin frumoase succese în ridicarea productivităţii muncii.

Mai sînt însă unii tineri delăsători, care nu vor să depună strădanii pentru ridicarea calificării şi care cred că vor putea să devină fruntaşi în producţie printr-o minune. Astfel de minuni nu se întîmplă însă niciodată. Tinerii muncitori şi ţărani muncitori trebuie să fie conştienţi că înalta tehnică care se introduce tot mai mult în industrie şi agricultură cere din partea celor chemaţi s-o folosească, tot mai temeinice cunoştinţe, un nivel de cultură tot mai ridicat.

Uniunea Tineretului Muncitor, ajutor devotat al partidului nostru, are un rol important în opera de formare de tineri culţi, cu temeinice cunoştinţe tehnice, capabili să devină buni specialişti, tineri cu puternice convingeri comuniste, patrioţi înflăcăraţi.

Plenara a III-a a C.C. al U.T.M. a pus în faţa organizaţiilor U.T.M. sarcini concrete pentru continua ridicare a nivelului ideologic şi cultural al maselor largi de tineri.

Plenara a cerut organizaţiilor U.T.M. să contribuie activ la răspîndirea în rîndurile masei de tineri a cunoştinţelor ştiinţifice şi tehnice, să mobilizeze tineretul pentru a participa la bogata activitate cultural-artistică, să educe la tineri dorinţa de a învăţa temeinic şi a munci cu sîrguinţă pentru însuşirea unei calificări înalte.

Organizaţiile U.T.M. desfăşoară în rîndurile tineretului o intensă muncă ideologică, prin cercurile politice din cadrul învăţămîntului politic U.T.M., prin conferinţe etc.

In munca de mobilizare a tineretului la cucerirea ştiinţei şi culturii un rol însemnat îl au utemiştii, activiştii utemişti. Dar pentru ca să-şi poată îndeplini această sarcină e necesar, în primul rînd, ca ei să fie exemplu la învăţătură. In uzine şi pe şantiere, pe ogoare, în şcoli şi facultăţi utemiştii trebuie să fie în fruntea tinerilor, studiind cu pasiune şi antrenînd şi pe alţii la învăţătură.

Pentru tineretul patriei noastre sînt deosebit de preţioase indicaţiile date de Lenin şi Stalin tineretului sovietic. Aceste indicaţii ne luminează drumul şi ne dau tărie şi încredere în lupta măreaţă la care participăm alături de întregul popor sub conducerea partidului.

V. NEDELCU

Pe urmele unor informații publicate într-un ziar din 1945

* La Orașul Stalin pe locurile fostelor ruine * De la o cale ferată îngustă – la construcțiile cincinalului * *Arhitecta Jubu ne spune...*

1944, 1945 — ani de început. Peste tot se înălțau schele. Trebuiau înfrînte greutăți nenumărate: înapoierea lăsată de regimul burghezo-moșieresc, distrugerile războiului ca și împotrivirea claselor exploatatoare.

Erau ani grei, dar ne amintim de ei ca de ani de luptă, cînd tineretul muncitor, alături de întregul nostru popor, lupta pentru a aduce lumină și pe meleagurile noastre. Despre toate acestea am găsit informații și articole publicate în organul de presă al Tineretului Progresist — „Tinerețea" — ziar ce apărea în acea vreme. Am ales la întîmplare cîteva din numerele apărute în luna decembrie 1945. Se vorbește de greutăți, de lipsuri, dar în primul rînd iese în evidență avîntul tineretului în munca de reconstrucție a țării, pentru învingerea greutăților.

Cîțiva reporteri ai ziarului nostru au căutat să afle ce s-a întîmplat în acești ani, din decembrie 1945 și pînă azi, în locurile despre care scria „Tinerețea" pe atunci. Despre toate acestea se vorbește în această pagină.

Concluzia se desprinde cu ușurință: sînt 10 ani de biruințe, biruințe obținute sub îndrumarea partidului nostru iubit. Desigur că nu e vorba decît de o etapă, o etapă pe drumul construirii socialismului în patria dragă.

Frumusețea prezentului

„...Au trecut zece ani de atunci, dar amintirea zilelor acelea îmi stăruie încă vii în minte. Dacă nu se mai auzea bubuitul tunurilor, în schimb, la tot pasul, te loveai de consecințele unui război distrugător. Lipsea pîinea, carnea se dădea în rații mici, oamenii ridicau molozul de pe locurile unde altădată erau căsuțe cu grădinițe de flori. Dar nimic nu putea împiedica munca îndîrjită. Cuvîntul cel mai des întîlnit în vorbă, în cîntece, auzit pe schelele șantierelor era „RECONSTRUCȚIE"".

Studenții se luptau cu logaritmi și formule. Învățau! Țara avea nevoie de ingineri, de specialiști, de constructori. Dar iarna s-a năpustit atunci crîncenă, parcă să înfrîngă dîrzenia lor. Străzile s-au acoperit de troiene purtate dintr-o parte în alta de vîntul tăios. Totuși, în faptul cenușiu al dimineții au apărut, luptîndu-se cu viscolul, studenții facultății noastre. Dar poarta institutului era închisă și pe ea lipit un anunț. Acest anunț îl publica spre informarea studenților și ziarul „Tinerețea": din decembrie 1945.

ARHITECTURA

● Cursurile sunt suspendate până la 9 Ianuarie 1946, din cauza lipsei de combustibil. Totuși se mai primesc planșe.

● [illegible] rugați să

Ne-am privit în ochi, tăcuți, triști. Am plecat cu planșa. Nu puteam lăsa lucrarea căreia îi dăruisem nopți întregi de muncă.

A trecut iarna aceea, au trecut și altele. Ierni în care căldura se revărsa din șuvoiul cald de entuziasm ce cuprindea întreaga republică. Am terminat facultatea, am luat diploma de arhitect „cum laude", și am pășit în viața ce se înseninase. Bucureștiul se ridicase temeinic din moloz și mii și mii de meșteri pricepuți îl împodobeau cu clădiri, cu fabrici noi, cu teatre, parcuri și grădini. Am jurat atunci să lupt cu toată puterea tinereții și a cunoștințelor mele pentru a contribui la renașterea lui.

Am intrat în colectivul de arhitecți și constructori condus de arhitectul Doicescu și am contribuit la realizarea proiectului Teatrului de Operă și Balet din București. Mi-am pus toată priceperea și dragostea în întocmirea proiectelor pentru interioarele Teatrului, la împodobirea lui cu ornamente. Aici, învățînd de la meșteri, trecînd prin școala grea, dar definitivă a șantierului, mi-am întregit cunoștințele. Apoi drumul meu a mers înainte. Alte proiecte s-au îngrămădit pe masa de lucru: cămine de copii, blocuri muncitorești care se vor ridica pe locurile virane ale bulevardelor.

Cîteodată, în orele cînd am cursuri la Facultate, căci sînt și lectoră la Institutul de Arhitectură, privesc cu bucurie viața tinerilor de azi, lipsită de grijile ce ne hărțuiau pe noi, studenții de acum zece ani. Vin la cursuri *de trei ori mai mulți studenți ca acum zece ani*, se răspîndesc prin sălile și atelierele călduroase, sînt ajutați de profesori competenți, binevoitori, se ajută între ei. Stau în cămine bune. Ce departe sînt ei de zilele grele ale studenției noastre!

Iată, acum lucrez la proiectul unui nou cămin studențesc modern cu o capacitate de 1.200 de locuri..."

...Ascultam atent povestea tovarășei arhitect Paraschiva Jubu din colectivul „Proiect-București". Venisem pregătit pentru un interviu serios, cu „întrebări și răspunsuri" și iată că destăinuirea caldă, tinerească a ei mi-a răsturnat planurile. Nu mi-a părut rău de planul meu dat pe gîrlă; am înțeles că totul fusese spus. Atunci mi-am amintit de cuvintele unui prieten, Emil Ciortan, arhitect la I.S.P.E. — nevoit în anii aceia de început să întrerupă studiile și să-și cîștige bani pentru palton, pictînd panouri.

„Vezi, dumneata, eu lucrez proiecte pentru stațiile de transformare care vor împînzi țara în jurul marilor termo și hidrocentrale — mi-a spus el. Nu acesta a fost visul meu din anii cînd eram student. Dar acum nu socotesc ceva mai frumos, mai important, ca aceste mici clădiri ce primesc curentul de înaltă frecvență al centralelor și-l dăruiesc apoi micșorat, potolit, oamenilor pentru lumină, pentru zeci de mașini și agregate. Nici cînd o artă nu și-a îndeplinit mai cu prisosință menirea, ca atunci cînd ea a reușit să aducă practic, zîmbet și înseninare omului..."

Notița din ziarul de acum zece ani o păstrăm cu mare grijă ca pe un document cu vechime de hrisov. Amintirea se va păstra doar în mintea acelora care au întipărită pe față asprimea grelelor începuturi și care azi prin povestea lor pun în lumină, comparativ, frumusețea prezentului ca și puterea tinereții de a înfrînge greutățile.

PRESA DE TINERET

1945

TINEREȚEA

în care a apărut următorul anunț:

Din cauza lipsei de hârtie, suntem nevoiți a apare în format redus. Rugăm tinerii noștri cititori să ne înțeleagă.

1955

- „Scînteia tineretului"
- „*Tînărul leninist*"
- „Știință și tehnică"
- „Tînărul scriitor"
- „Din experiența Comsomolului"
- „Scînteia pionierului"
- „Cravata roșie"
- „Luminița"
- „Instructorul de pionieri"

Turnurile orașului

Cetate feudală zidită la răscruce de drumuri, vechiul Brașov și-a păstrat pînă azi personalitatea sa proprie. În căușul munților și parcă dorind să răspundă prin înfăptuirile mîinilor omenești semețelor piscuri de munte care-l înconjoară, străvechiul Brașov, Orașul Stalin de azi, ne-a impresionat întotdeauna, primindu-ne cu turnurile sale — turnuri de piatră masive, și totodată zvelte, de-asupra cărora domnește de aproape un mileniu turnul Bisericii Negre. Însoțindu-l și supunîndu-i-se cale de secole, în jurul său au apărut alte turnuri: al Rathaus-ului — cel numit astăzi al Sfatului, al bisericii dinspre Schei, ca și multe altele, nenumărate.

Acum zece ani, în Brașovul bombardat, parcă numai turnurile acestea supraviețuiseră printre cartierele în ruină.

Reciteam deunăzi „Tinerețea", organul Tineretului Progresist din perioada lui 1945—1946, și mai lesne ne aminteam de viața acelor zile. Într-o informație apărută în decembrie 1945, se spunea:

La Brașov se muncește

Brigada T. P. a fabricii IAR a muncit la reconstrucția uzinei distruse de bombardamente efectuând 2000 de ore de lucru.

Brigăzile organizației T. P. cejeiste au reparat o locomotivă în orele libere și muncesc cu tragere de inimă pentru refacerea atelierelor avariate de pe urma războiului. Duminica tinerii CFR-iști strâng moluzul care, rămas în oraș dela dărâmăturile caselor bombardate constitue adevărate focare de boală.

Uzina de avioane I.A.R., distrusă ea însăși sub bombe de avion... Atelierele C.F.R. — la pămînt... Celelalte uzine și ele în ruină, părăsite de utilajul dispersat, de muncitori.

Într-adevăr, anii aceia au fost pentru Brașov o vreme grea.

Și deodată, deasupra orașului încă fumegînd, o veste mare: Conferința Națională a Partidului Comunist Romîn a hotărît să se refacă fabrica I.A.R., pentru ca să producă, pentru prima oară în istoria Romîniei, tractoare.

Cu dragostea omului care se întoarce la casa părintească, așa s-au întors muncitorii uzinei I.A.R. la întreprinderea lor. Muncitori calificați, strungari, mecanici, se ocupau cu demolarea atelierelor. Paiu Afanasie și Gall Gheorghe întîlneau adesea, printre dărîmături, motoare de avion arse și benzi de mitralieră; dar altă cale întrezăreau ei uzinei...

În vara anului 1946, la Brașov a avut loc un congres național al Tineretului Progresist. Feciorii de bani gata, fasciștii abia camuflați, foștii „hitlerjugend", s-au repezit atunci, susținuți de partidele reacționare, împotriva solilor tineretului muncitor. Nu va uita niciodată cartierul Schei, zilele fierbinți pe care a avut să le trăiască...

Și în același timp, „inspirați" de posturile de radio apusene, unii „tehnicieni" de la I.A.R. declarau în batjocură că ei se aruncă în fața primului tractor romînesc.

Dar iată că din atelierele abia reconstruite, cu mașini strînse de sub dărîmături, nu numai primele ci și prima mie, a doua mie, a cincea mie de tractoare a ieșit. Roțile lor călcau puternic ogoarele țării.

Dezvoltarea colectivizării, relieful bogat al țării noastre cerură după cîțiva ani un alt tip de tractor, mai avansat: tractorul cu șenile. Într-o zi, în curtea uzinei sosiră primele modele: ele purtau marca fabricii din Lipețk — Uniunea Sovietică. De atunci această uzină este socotită aici uzină-mamă, iar cea din Orașul Stalin — fiica ei.

Pentru a trece de la un tip de mașini la altul, uzinele „Ford" din S.U.A. au oprit odată livrările timp de 8 luni de zile. Uzina de tractoare din Orașul Stalin a dat primele tractoare K.D. 35 odată cu ultimele I.A.R.-uri.

Momentele grele nu au încetat însă. La sfîrșitul anului 1951, fabrica, care trecuse la noul produs fără să aibă timp să-și pregătească un nou proces tehnologic, rămăsese în urmă. De aceea, pentru a-și îndeplini planul, muncitorii, în frunte cu comuniștii, au cerut ei singuri să lucreze și în noaptea de Anul Nou. În timp ce familiile lor sărbătoreau noul an în casele recent ridicate în noul cartier muncitoresc, la mese cîte un scaun rămăsese gol. Capii de familie, la strungurile împodobite cu brad, dădeau ultimele piese ale anului. De obicei nu e voie aceasta, însă atunci cînd ceasurile au bătut douăsprezece lovituri, cei de la uzina de tractoare, muncitori, funcționari, oameni de la pază, pompieri, s-au strîns o clipă laolaltă și au ciocnit pentru fericire.

Au trecut anii acela. Astăzi, la capăt de cincinal, uzina de tractoare este una din cele mai moderne și mai bine organizate din țară. După tractorul K.D.-35, ea a dăruit agriculturii un nou tractor pe șenile, K.D.P., tractorul cu roți M.T.Z. ca și motoare independente. Hale noi s-au ridicat aici.

Odinioară, posturile de radio apusene declaraseră că Romînia nu va putea niciodată să fabrice tractoare. Astăzi tractoarele romînești brăzdează nu numai pămîntul țării noastre, ci și plaiurile Slovaciei și ale Bulgariei, ale Indiei și Chinei, îndepărtatele pămînturi indoneziene.

Vechiul Brașov însuși, azi este Orașul Stalin și a căpătat o nouă prețuire. Oraș al tractoarelor și al noilor autocamioane, oraș al rulmenților și al prefabricatelor de construcții — cine ar recunoaște astăzi cetatea feudală?

Duminica, locuitorii orașului se îndreaptă în grupuri mari spre Poiana. În autobusul decapotabil, care nouă ne pare ca o barcă, auzi întrețesîndu-se prietenește limbile romînă, maghiară, germană. Sus, după o bere la cabana Piatra Neagră, mulți se îndreaptă spre telefericul care urcă pe Postăvarul. Cocoțat în scăunelul care plutește deasupra prăpăstiilor, între cer și pămînt, strîngînd lîngă tine fata dragă... ca și perechea nelipsită de schiuri, privești către orașul care pare o jucărie de copil. Cauți ca pe hartă în anii școlii primare: unde sînt cele 5 parcuri, printre care parcul cel mare cu poduri arcuite și teatru de vară, construit de tineret în cinstea Festivalului de la București? Unde-i locul Teatrului de stat și al marilor palate culturale? Unde se găsesc cele două institute, în care învață peste 3000 de studenți? Unde sînt cartierele muncitorești, cel cu nume repetînd secțiile uzinei, al fabricii de tractoare și cel al uzinei „Steagul Roșu"? Unde e marele centru școlar profesional — adevărat orășel al tinereții? Pe toate poți să le recunoști; dar ele nu existau în Brașovul copilăriei noastre.

Dintre noile clădiri, pe mine tot turnurile orașului mă impresionează. Turnul masiv și totodată zvelt al Bisericii Negre, turnul sfatului și noile turnuri ale marilor uzine, ridicate ca un răspuns contemporan la turnurile veacurilor trecute. Nici o chemare nu mi se pare mai sfîntă decît sunetul sirenei, pornit din turnurile zilei de azi...

Fotografiile care deschid pagina reprezintă aspecte de la uzina de tractoare din Orașul Stalin

Fotografia din dreapta de sus: o brigadă de tineri lucrînd în anii de după război la curățirea locului unde se înalță azi noi hale ale uzinei. Fotografia din stînga: una din halele uzinei. Fotografia din dreapta: vedere a școlii profesionale a uzinei.

Dragă prietenă,

A trecut multă vreme de cînd, cu ani în urmă, ne-am despărțit în gară la trenul ce mă ducea la oraș.

De atunci ne-am mai revăzut, ne-am scris. Din copilărie ne-am obișnuit să ne împărtășim bucuriile. Sînt sigură că și de data aceasta te vor bucura veștile mele. În toți anii de facultate — așa cum știi — am obținut la toate materiile calificativul „foarte bine". De aceea mi s-a acordat bursa „Gh. Gheorghiu-Dej". Aceasta înseamnă o serie de drepturi deosebite, pe lîngă condițiile minunate de care se bucură toate celelalte colege din institut. Locuiesc împreună cu peste 500 de studente într-un cămin bun, camere plăcute, îngrijite, cu încălzire centrală — adevărate colțișoare dragi unde studiem împreună, ne destăinuim bucuriile, preocupările. La cantină se servește o masă bună și curată. Clubul și biblioteca institutului ne stau la dispoziție. Prin grija guvernului și partidului s-a ridicat o uriașă clădire modernă — Institutul agronomic — în care învățăm, experimentăm în laboratoare, avem la dispoziție cîmpuri de cultivare...

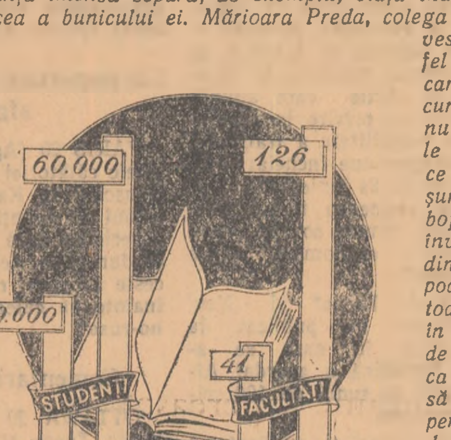
Cazul căminului de studente „Prahoveanu". Afară viscolește crivățul nebun și nori de zăpadă se reped furioși să smulgă ușile și ferestrele din țâțâni. Frigul te pătrunde până în suflet. Valoarea căldurii niciodată nu este mai prețuită ca în aceste timpuri. Dar unde să-și desmorțească mâinele și picioarele înghețate studentele dela căminul „Prahoveanu" când caloriferul este frate de cruce cu crivățul? În cea mai umilă locuință arde astăzi un foc, numai la căminul „Prahoveanu" nu arde niciunul.

— Am pus aseară cinci pături pe mine, îmi spune o colegă la cursuri, și tot tremuram ca „alte-alea".

(Informație apărută în ziarul „Tinerețea", decembrie 1945)

Asistenții și profesorii sînt alături de noi, ne ajută să ne însușim meseria. Pe lîngă toate acestea primesc și o bursă în bani.

Dar nu acesta este cel mai important lucru. Deosebit este faptul că astăzi noi, cei de la opincă, învățăm la școli înalte, ne bucurăm de condițiile pe care nici nu le-ar fi visat părinții noștri. Ce distanță imensă separă, de exemplu, viața Mărioarei Jana Preda de cea a bunicului ei. Mărioara Preda, colega de an, este o fată veselă și drăguță, de fel din Bîrlad și pe care aș vrea să o cunoști. Bunicul ei nu descifra slovele și însemna oile ce i le preda la pășune ciocoiul, pe răboj de brad. Tatăl ei a învățat carte la școala din sat. Mărioara, nepoata oierului, se întoarce peste cîtva timp în orașul ei, cu titlul de inginer. Și pentru ca un astfel de lucru să se înfăptuiască, pentru ca zeci de mii de tineri din orașe și sate să învețe în facultăți, pentru ca țara cu un imens procent de analfabeți să devie o imensă școală, a fost nevoie de mîna sigură a partidului nostru iubit care prin lupta lui a făcut posibilă viața schimbată de azi, bucuriile noastre ale tuturor.

Și acum să-ți mai spun un lucru de care de asemenea te vei bucura: la vară voi veni în practică la Poiana noastră și atunci sigur ne vom revedea.

A ta prietenă,
MARIA LAZAR
Studentă anul III, Institutul agronomic din București

„HEI... RUP!"

În urmă cu 10 ani, în ziua de 16 decembrie 1945, poate că cel care citește rîndurile acestea a cumpărat de la chioșc ziarul „Tinerețea" și desfăcîndu-l a întîlnit în pagina III-a, sub titlul comun: „Construim" (pe care i l-a dat un gazetar entuziast), o informație lapidară, dar cu adînci semnificații pentru mai tîrziu.

În Derva Tătăruș tineretul lucrează la o cale ferată îngustă care va fi folosită pentru aprovizionarea orașului cu cărbuni. În felul acesta înțeleg tinerii progresiști să ajute populația orașului care acum în pragul iernii, duce gravă lipsă de combustibil.

Se poate ca cititorul să fi socotit aceasta un simplu fapt cotidian (cîte nu erau de construit în anii aceia de voinicească întremare a țării?). Și cititorul a putut să gîndească așa, pe drept cuvînt, pentru că abia după aceea, pe rînd, și mereu mai harnice aveau să-i vorbească gazetele despre Agnita-Botorca, despre Salva-Vișeu, despre fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej", despre Lunca Prutului, Bumbești-Livezeni, Bicaz și despre alte șantiere naționale ale tineretului.

Cu fiecare dimineață în care a desfăcut curios ziarul, fără să-și dea seama, cititorul a devenit martorul întocmirii unui grafic în mărimi naturale a volumului construcțiilor pe care le-a înfăptuit tineretul de-a lungul celor 10 ani. Micul drum de fier de la Derna la Tătăruș pe care un topograf abia că-l poate însemna cu penița pe hartă, alături de sutele de kilometri de cale ferată construite după aceea între Bumbești și Livezeni, între Salva și Vișeu, între Ozana și Cracău, între Tg. Jiu și Tismana, iată o frîntură de grafic în mărimi naturale cu sutele lui de procente.

★

De la Tismana la Tîrgu Jiu poți merge acum cu trenul. Am făcut-o și eu cu cîteva săptămîni în urmă. Alături de mine, își potrivise traista la picioare și se așezase ca la el acasă Ion Mitescu, om de prin partea locului care pentru prima oară în viața lui mergea la tîrg cu trenul; alături de mine mai mergea acordeonistul brigadier Pană Gheorghe de la sectorul Sușița, cîntînd marșul brigadierilor de la Cerna-Jiu „Din nou răsună valea"; atunci, după ce un operator cinematografic și-a îndreptat ciudata lui unealtă către un grup de țărani călători cu trenul, cel mai bătrîn dintre ei a replicat firesc și mîndru: „Așa, așa!", ca și cum acesta era de mult un drept al lui. Trecînd peste cele peste 100 de poduri și podețe ale căii ferate Tg. Jiu-Tismana, Coleigeanu, responsabilul unei brigăzi, mi-a explicat în amănunt cum se construiește un podeț și că el cu brigada lui a făcut toate podețele din sectorul Sușița cu toate că atunci cînd a venit aici habar nu avea cum se face un podeț!

★

Era în zori și lucrul avea să înceapă din nou. L-am întrebat pe Guțiu Emil, comandantul șantierului:

— Lucrările sînt pe sfîrșite, ce aveți de gînd să faceți după ce terminați această cale ferată?

Am primit un răspuns pe cît de vesel pe atît de hotărît:

— Ne adunăm în careu și strigăm: pentru Bicaz de trei ori ca la brigadă „hei-rup!".

★

Da, construim. Mult mai mult și mai cu spor ca la Derna-Tătăruș. La Bicaz s-au strîns acum brigadierii de pe cele două șantiere naționale ale tineretului: Cerna-Jiu și Ozana-Cracău. Ei, împreună cu cei pe care i-au găsit acolo și împreună cu cei care vor mai veni din toată țara, vor striga și aici, pe cel mai mare șantier al electrificării patriei, un „hei-rup" de mii de ori mai puternic ca cel al tinerilor despre care vorbea „Tinerețea".

ÎN ANII CINCINALULUI

De la primul tîrnăcop înfipt în molozul distrugerilor războiului pînă la relieful țării de o mie de ori mai plin de înfăptuiri decît o poate arăta harta alăturată, n-a trecut decît un interval, care pentru istorie ar însemna puțin: unsprezece ani.

Și totuși acest timp a fost suficient pentru ca o rețea puternică de hidro și termocentrale să împînzească țara de la hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz, șantier al tineretului, unde tunelul de aducțiune a fost recent străpuns, pînă la mărgăritarele luminoase de la Moroeni și Doicești, Sîngeorgiul de Pădure și Ovidiu II, Paroșeni și Borzești, Sadu V și Hunedoara care au intrat sau vor intra în curînd în funcțiune.

Prin liniile de înaltă tensiune ce împlinesc peisajul țării, sînt alimentate obiective de seamă ale industriei grele, create sau dezvoltate în anii din urmă: furnalul 6 și uzina cocso-chimică de la Hunedoara; uzinele de tractoare din Orașul Stalin și uzinele de autocamioane „Steagul roșu", uzinele de strunguri „I. Rangheț" din Arad, uzinele de utilaj petrolifer „1 Mai" din Ploești și „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște, fabricile de locomotive moderne și turbogeneratoare de la Reșița; noile combinate chimice ca Fabrica de antibiotice de la Iași; bazinele petrolifere dezvoltate în Valea Prahovei și Moldova și noile sonde ce se înalță în Oltenia.

Pe baza dezvoltării industriei grele pe harta țării au apărut noi unități ale industriei ușoare și alimentare: fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, Combinatul textil de la Botoșani și întreprinderile textile din Iași; Combinatul de conserve de pește de la Tulcea, Fabrica de lapte praf de la Remetea, fabrici moderne de pîine la Orașul Stalin, Hunedoara și altele.

...Și desigur harta țării publicată peste cîțiva ani va cuprinde noi și noi însemnări despre alți giganți ai industriei.

Pagină redactată de GH. PIETRARU M. CARANFIL și N. CRISTESCU.

De peste HOTARE

Schimb de scrisori între N. S. Hrușciov și E. Gerhardsen

MOSCOVA 20 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică următoarele: In cursul vizitei făcute în noiembrie a.c. la Moscova de E. Gerhardsen, primul ministru al Norvegiei și președinte al Partidului Muncitoresc Norvegian, între acesta și N. S. Hrușciov a avut loc un schimb de păreri în problema stabilirii contactelor dintre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Muncitoresc Norvegian. S-a discutat posibilitatea unui schimb de delegații între cele două partide, între sindicatele celor două țări și între uniunile de tineret. La 3 decembrie a.c. Gerhardsen a adresat lui N. S Hrușciov o scrisoare în care a anunțat că Conducerea centrală a Partidului Muncitoresc Norvegian, după ce a discutat propunerea de a se stabili contacte între P.C.U.S și Partidul Muncitoresc Norvegian nu a găsit cu putință să accepte această propunere, Gerhardsen a propus ca în prezent lucrurile să se limiteze la schimbul de delegații ale presei muncitorești. Scrisoarea adresată de E. Gerhardsen lui N. S. Hrușciov a fost publicată la 10 decembrie în organul central al Partidului Muncitoresc Norvegian — ziarul „Arbeiderbladet".

N. S. Hrușciov a adresat lui E. Gerhardsen următoarea scrisoare de răspuns:

Președintelui Partidului Muncitoresc Norvegian Einar Gerhardsen

Am primit scrisoarea dvs. din 3 decembrie 1955 cu privire la stabilirea de contact dintre P.C.U.S. și Partidul Muncitoresc Norvegian. Din scrisoarea dvs. rezultă că în prezent nu s-au creat încă condițiile necesare pentru stabilirea unui contact mai strîns între partidele noastre.

Acceptăm cu satisfacție propunerea dvs. cu privire la schimbul de delegații ale reprezentanților presei muncitorești din țările noastre, fiind de acord cu dvs. că acest schimb va contribui la realizarea unei înțelegeri și mai mari între popoarele sovietic și norvegian.

Ne exprimăm convingerea că în viitorul apropiat, cînd pentru aceasta se vor crea condițiile necesare, vor fi găsite și alte forme de contacte și legături între partidele noastre.

Declarîndu-ne de acord cu condițiile schimbului de delegații ale reprezentanților presei muncitorești, propuse de dvs. vă rugăm să ne comunicați numărul aproximativ al membrilor delegației norvegiene și data cînd este de dorit ca ea să sosească în U.R.S.S.

Din însărcinarea C.C. al P.C.U.S.
N. HRUȘCIOV

Opinia publică mondială despre declarația sovieto-afgană

NEW YORK 20 (Agerpres).— Ziarele americane au publicat la loc de frunte știrile în legătură cu declarația comună a lui N. A. Bulganin, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, precum și știrile care anunță semnarea protocolului cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a tratatului de neutralitate și neagresiune încheiat între U.R.S.S. și Afganistan la 24 iunie 1931. Ziarele au publicat de asemenea textul integral al comunicatului comun sovieto-afgan „Cu privire la relațiile economice dintre U.R.S.S. și Afganistan".

Ziarele „New York Times" și „New York Herald Tribune" au publicat la loc de frunte știrea în care se anunță că **Uniunea Sovietică a acordat Afganistanului un credit în sumă de 100 milioane de dolari americani.**

Ziarul „New York Times" a publicat un articol redacțional intitulat „Frontul afgan", articol care se caracterizează printr-un ton deosebit de iritat

„Cele spuse de N. A. Bulganin cu privire la Paștunistan corespund politicii Afganistanului"

NEW YORK 20 (Agerpres).— Citind o emisiune a posturilor de radio indiene, corespondentul agenției United Press relatează că **ministrul Afacerilor Externe al Afganistanului,** Muhammed Naim, a **declarat că cele spuse de N. A. Bulganin cu privire la Paștunistan corespund politicii Afganistanului.** Muhammed Naim a arătat că Pakistanul intenționează să submineze economia afgană prin blocada economică, însă a subliniat că **situația economică a Afganistanului este cu totul satisfăcătoare datorită sporirii ajutorului din partea U.R.S.S.**

Un important pas înainte în prietenia afgano-sovietică

PARIS 20 (Agerpres).— Comentind rezultatele călătoriei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov la Kabul, corespondentul de la Kabul al agenției France Presse subliniază aprecierea dată de conducătorii sovietici acordurilor sovieto-afgane, și anume că aceste acorduri reprezintă **„un important pas înainte pe calea dezvoltării prieteniei afgano-ruse"**

Comentariile presei canadiene

OTTAWA 20 (Agerpres).— TASS transmite: Toate ziarele canadiene au publicat la loc de frunte știrile de la Moscova în care este expus conținutul declarației comune a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, precum și al protocolului cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a tratatului de neutralitate și neagresiune încheiat între U.R.S.S. și Afganistan și textul comunicatului sovieto-afgan cu privire la relațiile economice dintre cele două țări. Ziarele subliniază năzuința celor două țări de a stabili **„forme reciproc avantajoase de colaborare economică și tehnică".**

Ambasadorul U. R. S. S. a sosit la Bonn

BONN 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 decembrie a sosit la Bonn ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. F. Germană, V. A. Zorin.

Pe aerodromul Wan, în apropiere de Köln, ambasadorul V. A. Zorin și persoanele care îl însoțesc au fost întîmpinați de von Welck, director de minister, conducătorul secției a 3-a din Ministerul Afacerilor Externe al R. F. Germane și de doamna Papporitz, șef adjunct al protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al R.F. Germane

Din partea sovietică ambasadorul V. A Zorin a fost întîmpinat de funcționari superiori ai ambasadei U.R.S.S. în R. F. Germană care se aflau deja la Bonn.

Pe aerodrom se aflau de asemenea numeroși reprezentanți ai presei germane și străine

Ambasadorul V. A. Zorin a făcut pe aerodrom următoarea declarație pentru reprezentanții presei:

Sosind în Capitala Republicii Federale Germane în calitate de ambasador al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, sînt bucuros că am posibilitatea să transmit salutul meu și cele mai bune urări locuitorilor orașului Bonn și Republicii Federale Germane.

Sîntem profund convinși că stabilirea relațiilor diplomatice și schimbul de ambasade între U.R.S.S. și R. F. Germană trebuie să contribuie la apropierea dintre statele noastre spre binele popoarelor sovietic și german, spre binele păcii generale. Odată cu schimbul de ambasade se deschid de asemenea posibilități favorabile pentru dezvoltarea legăturilor economice și culturale între țările noastre. Toate acestea nu pot să nu aibă o influență binefăcătoare asupra creării condițiilor pentru reglementarea problemelor nerezolvate referitoare la Germania.

Consilierul președintelui S. U. A. pentru strategia „războiului rece" a demisionat

NEW YORK 20 (Agerpres). — După cum transmite din Gettysburg agenția Associated Press, președintele Eisenhower a primit demisia consilierului său special, însărcinat cu strategia „războiului rece", Nelson Rockefeller. Demisia va intra în vigoare la sfîrșitul lui decembrie 1955.

Hagerthy, secretarul Casei Albe pentru problemele presei, a declarat că Rockefeller a hotărît să-și reia „activitatea de afaceri".

Colaborare economică cehoslovaco-indiană

NEW YORK 20 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Delhi al agenției United Press, la 19 decembrie ministrul comerțului și industriei al Indiei. Krishnamachiari a declarat că India și Cehoslovacia examinează problema colaborării în domeniul construirii unor obiective industriale.

Cele mai importante dintre aceste obiective, a declarat Krishnamachiari, vor fi: uzina de utilaj pentru fabrici de zahăr și uzina de mașini-unelte și turbine pentru rafinării de petrol.

Iugoslavia a fost aleasă în Consiliul de Securitate

NEW YORK 20 (Agerpres). — La ședința plenară din 20 decembrie a Adunării Generale a O.N.U. s-a procedat la alegerea unui membru nepermanent în Consiliul de Securitate. Ședința a început prin votul secret, la care au luat parte 70 de delegații. **Iugoslavia a obținut 43 voturi, fiind astfel aleasă ca membru nepermanent în Consiliul de Securitate.** Filipinele au obținut 11 voturi, Finlanda un vot, Suedia un vot, 13 delegații s-au abținut, iar un buletin a fost declarat nevalabil. Pentru alegere trebuiau să se obțină două treimi din voturile delegațiilor participante la vot, adică în cazul de față 38 voturi. (Cele 13 delegații care s-au abținut nu au fost luate în considerație la calculul voturilor).

După încheierea dezbaterilor privitoare la această problemă șefii diverselor delegații ale țărilor membre în O.N.U. precum și reprezentanții țărilor admise în această sesiune în O.N.U., printre care și reprezentantul Republicii Populare Romîne, au luat rînd pe rînd cuvîntul pentru a-și exprima satisfacția în legătură cu realizările actualei sesiuni a O.N.U.

După aceea, președintele Adunării, Jose Maza, a declarat închisă cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale O.N.U.

O nouă manifestare a luptei dintre trusturile engleze și americane

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit știrilor primite la Cairo, trupele sultanatului Mascat, care se află sub comanda ofițerilor englezi, au invadat principatul vecin Oman și au ocupat capitala lui, Nisva.

Operațiile de cotropire a acestui principat au început după ce forțele armate ale sultanatului Mascat. sub comanda engleză. au cotropit oaza Buraimi, care aparține Arabiei Saudite.

Ocuparea oazei Buraimi, se arată în memoriul adresat Ligii țărilor arabe de reprezentantul principatului Oman, a constituit „preludiul agresiunii împotriva Omanului, asupra căruia Marea Britanie se străduiește să-și extindă dominația".

Potrivit informațiilor primite de secretariatul Ligii țărilor arabe, aceste operații militare au drept scop să restabilească dominația sultanului Mascatului asupra tuturor teritoriilor care formau cîndva un singur protectorat englez.

După cum s-a anunțat în presă, cotropirea oazei Buraimi și ocuparea Omanului sînt apreciate de cercurile bine informate ca o nouă manifestare a luptei dintre societățile engleze și americane în această regiune bogată în petrol.

Recent, la Cairo s-a primit o telegramă din partea Imanului Omanului, Galeb Ben Ali, în care se spune că șeici din Oman și triburile din acest principat continuă să opună rezistență „mercenarilor în solda englezilor"

Agențiile de presă comunică din:

MOSCOVA — Președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare, Andras Hegedus, a trimis lui N. A. Bulganin o telegramă prin care exprimă, în numele întregului popor ungar, recunoștință și mulțumiri pentru sprijinul permanent al Uniunii Sovietice pentru admiterea Ungariei în O.N.U.

MOSCOVA — Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Albania a trimis lui N. A. Bulganin o telegramă de mulțumire pentru sprijinul acordat de U.R.S.S. rezolvării juste a problemei primirii Albaniei în O.N.U.

DELHI — Ziarul „Hindustan Times" scrie că după cum a devenit cunoscut, guvernul indian va anunța în curînd în mod oficial stabilirea de relații diplomatice cu Republica Populară Mongolă.

R. K. Nehru, ambasadorul Indiei în R. P. Chineză va cumula pe un timp nedeterminat și funcția de ambasador al Indiei în Republica Populară Mongolă.

DJAKARTA — După cum relatează ziarele, potrivit ultimelor date cu privire la alegerile din 15 decembrie pentru Adunarea Constituantă partidele național, comunist și „Nahdatul Ulama" și-au îmbunătățit considerabil poziția. In numeroase regiuni partidele de guvernămînt Mașumi și „socialist" au suferit serioase înfrîngeri. In orașele Indramaiu și Belitung candidații partidului comunist au întrunit cu 50 la sută mai multe voturi decît în alegerile parlamentare.

BONN — Autoritățile vest germane și-au intensificat acțiunile lor împotriva elementelor progresiste. Intre 1950 și începutul anului 1955, 6.429 de tineri vest-germani au fost condamnați la închisoare din motive politice. In 425 de mari procese împotriva tineretului au fost pronunțate 1.012 ani închisoare. In aceeași perioadă autoritățile de la Bonn au pornit 35.189 anchete judiciare împotriva tineretului vest-german și au arestat 14.790 tineri.

NEW YORK — Duminică au avut loc în Guatemala alegeri legislative și municipale. Agenția France Presse subliniază că alegerile s-au desfășurat „într-o atmosferă de totală apatie, înregistrîndu-se un important procent de abțineri". Nu au putut prezenta candidați decît partidele aprobate de regimul dictatorial al lui Castillo Armas. Caracterul cu totul reacționar al acestor alegeri reiese și din faptul că legea electorală decretată de guvernul lui Armas exclude de la vot persoanele analfabete, care constituie majoritatea populației țării.

WASHINGTON. — Agenția United Press anunță că Leslie Munro, ambasadorul Noii Zeelande la Washington, a înaintat Departamentului de Stat o notă de prostest împotriva procedeelor de dumping la care recurg Statele Unite pentru plasarea produselor lor agricole și care aduc grave prejudicii exportului Noii Zeelande.

NOTE EXTERNE

Tot în Mississippi...

O împușcătură și Clinton Melton a fost ucis. Era el oare vinovat? După unii da, chiar de trei ori vinovat: întîi — pentru că a avut tupeul să se nască cu pielea de culoare neagră; doi — pentru că nu posedă uzine sau plantații, ci este muncitor la centrul de benzină al lui Mc Garrh; trei — pentru că... a turnat mai multă benzină (de 2 dolari și 47 cenți) în rezervorul automobilului unui alb. Ați citit bine: Melton nu „a fluierat admirativ" după o femeie albă cum a făcut copilul infirm Till și nici nu a încercat să-și folosească dreptul de vot cum a făcut fermierul Smith — ambii uciși pentru „crimele" atît de grave comise, ci a pus mai multă benzină decît a cerut un alb. Actul acesta — agravat de culoarea pielii și desigur de situația socială a lui Clinton Melton — a dat frîu liber înclinațiilor civilizatoare ale albului Elmer Kimbell, un industriaș. Mai întîi n-a fost decît o amenințare adresată patronului centrului:

— Am să-l învăț eu să se poarte pe negrul dumitale...

La orele cînd orașul îmbrăca mantia întunericului Kimbell a revenit la centrul de benzină. Tăcut, civilizatorul alb a scos un revolver, l-a îndreptat spre Melton și a apăsat pe trăgaci. Kimbell a tăcut. Doar împușcătura a produs zgomot. Ba și încă ceva. Păcătosul cela de negru (...care a turnat mai multă benzină în rezervorul automobilului unui alb) a suspinat înainte ca inima lui să fi bătut pentru ultima oară. Atîta tot.

Kimbell a fost arestat. Dar să nu fiți de loc îngrijorați de soarta lui. Șeriful Strider a promis că „va dovedi nevinovăția industriașului". Il credem pe șerif. Doar el nu de mult a dovedit (se știe cum anume) că ucigașii copilului negru Till n-ar fi călcat legea și ca atare judecătorii i-au achitat. Kimbell e prieten intim cu cei ce l-au ucis pe micuțul Till. Cu mașina unuia din ei a venit la centrul de benzină cînd l-a împușcat pe Melton și tot la unul din ei s-a dus după asasinatul făptuit în compania lor. Kimbell e liniștit. E o liniște întemeiată pe precedente. El știe că judecătorii îl vor achita. Vinovat a fost doar negrul care a turnat mai multă benzină... (2 dolari și 47 cenți).

Și Clinton Melton a fost ucis. S-a întîmplat tot în Mississippi...

E. O.

Noua criză de guvern în Iordania

AMMAN 20 (Agerpres).— Potrivit relatărilor agenției Reuter, postul de radio Ramallah din Iordania a transmis în seara zilei de 19 decembrie știrea cu privire la demisia guvernului Majali. Același post de radio a anunțat că regele Hussein al Iordaniei a dizolvat luni parlamentul și a hotărît ca peste patru luni să se desfășoare alegeri generale pentru constituirea unui nou parlament. Pînă la alegeri, Iordania va avea un guvern provizoriu.

Noua criză de guvern din Iordania se produce la numai șase zile de la numirea guvernului Majali, care, după cum se știe, avea o poziție favorabilă față de o eventuală aderare a Iordaniei la pactul de la Bagdad. Căderea guvernului Majali, precum și dizolvarea parlamentului, par să fie o urmare a recentelor demonstrații care s-au desfășurat în întreaga Iordanie ca semn de protest împotriva încercărilor anumitor cercuri, atît dinăuntrul cît și din afara țării, de a atrage Iordania în pactul agresiv de la Bagdad.

In cursul zilei de luni au continuat demonstrațiile în întreaga Iordanie.

Se anunță de asemenea că în întreaga țară se desfășoară pregătiri pentru declararea unei greve generale.

IERUSALIM 20 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, la Ierusalim, în orașul vechi care aparține Iordaniei, au avut loc la 20 decembrie noi demonstrații împotriva încercărilor de atragere a acestei țări în pactul agresiv de la Bagdad.

Vestea demisiei guvernului Majali nu a putut calma indignarea populației.

După cum anunță agenția Reuter, funcționarii publici din întreaga Iordanie au declarat grevă.

O. N. U. — organizație făurită pentru dezvoltarea colaborării internaționale

★ Cîteva momente din lupta pentru crearea O. N. U. ★ Ce este Carta O. N. U. ★ Pe scurt despre unele principii

La New York, pe unde își poartă apele fluviul Hudson, se înalță clădirea cu multe etaje a Organizației Națiunilor Unite. 76 de drapele flutură în apropiere. Sînt drapelele statelor membre ale celui mai mare for internațional. Pînă în urmă cu cîteva zile, numărul lor era de numai 60. Primirea a 16 noi membri — în rîndul cărora se află și R.P.R. — a înmulțit numărul drapelelor. Nu-i vorba de o înfrumusețare pur estetică a buchetului de drapele, ci de o transformare pozitivă în viața O.N.U., de încă un pas pe care O.N.U. îl face pentru a obține caracterul universal indispensabil activității sale. O.N.U. există de un deceniu. Această organizație a luat ființă atunci cînd încă tunurile mai bubuiau, cînd popoarele sîngerau pentru înfrîngerea fascismului, luptau în cea mai mare încleștare pe care a înregistrat-o istoria pentru a înlătura primejdia pe care o reprezenta pentru omenire agresiunea făptuită datorită tendințelor de dominație mondială ale statelor faimoasei „axe" Berlin-Roma-Tokio. Marea coaliție antifascistă a popoarelor — coaliție la baza căreia a stat alianța dintre Uniunea Sovietică. Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța — a dus la victorie cauza dreaptă a păcii și libertății împotriva asupririi fasciste. In perioada aceea, cînd oamenii scrutau întrebător viitorul, a căpătat viață Organizația Națiunilor Unite, concepută de întemeietorii ei ca un instrument al înțelegerii între state cu sisteme sociale diferite, ca o expresie a posibilității realizării în practică a unei îndelungate coexistențe pașnice. Drumul parcurs pînă la făurirea O.N.U., ca și după aceea, n-a fost neted. Au trebuit biruite multe suspiciuni, multe concepții eronate, a trebuit realizată cu răbdare o înțelegere trainică.

Pentru prima dată, problema asigurării securității omenirii în perioada postbelică a format obiectul discuțiilor în cadrul conferinței de la Moscova, între 19-30 octombrie 1943, a reprezentanților guvernelor U.R.S.S., S.U.A. și Angliei. Declarația comună pe care au adoptat-o reprezentanții celor trei state sublinia în mod categoric necesitatea „creării în termenul cel mai scurt a unei organizații internaționale pentru menținerea păcii și securității, bazată pe principiul egalității și suveranității tuturor țărilor iubitoare de pace, mari și mici". Conducătorii celor trei state s-au întîlnit după cîteva luni la Teheran cu care ocazie au reafirmat năzuința lor spre asigurarea securității generale postbelice. Un an mai tîrziu, într-o suburbie a orașului Washington, la Dumbarton Oaks, reprezentanți ai U.R.S.S., S.U.A și Angliei, au discutat între 21 august și 28 septembrie 1944 problemele legate de făurirea noii organizații. La Dumbarton Oaks s-au pus bazele O.N.U. Atunci o singură problemă nu și-a putut găsi soluționarea: cea a sistemului de vot, mai precis a mecanismului luării hotărîrilor, problemă, de altfel, de cea mai mare însemnătate pentru noua organizație. Această problemă a fost dezbătută la conferința de la Yalta, din februarie 1945, a șefilor celor trei state. La Yalta s-a luat hotărîrea de însemnătate istorică de a se pune la temelia noii organizații principiul unanimității marilor puteri, adică principiul luării hotărîrilor prin acordul deplin al marilor puteri. Principiul acesta izvorăște din necesitatea păstrării în perioada de după război a înțelegerii și colaborării care a existat între marile puteri participante la coaliția antifascistă în perioada războiului.

La 25 aprilie 1945 a început la San-Francisco conferința Națiunilor Unite — ultima etapă în drumul spre făurirea O.N.U. In sala conferinței erau prezenți reprezentanți ai 49 de state. Conferința de la San-Francisco a prilejuit manifestarea mai multor atitudini referitoare la sarcinile O.N.U. Uniunea Sovietică a luptat în permanență pentru ca O.N.U. să devină un organ efectiv de apărare a păcii. In același timp, puterile occidentale se străduiau să diminueze capacitatea O.N.U. de a face față marilor probleme ridicate de sarcina consolidării păcii. Ce poate fi mai grăitor decît faptul că, în vremea conferinței, statele occidentale au prezentat nu mai puțin de 1200 amendamente la proiectul Cartei O.N.U. Și nu întîmplător, marea majoritate a acestor amendamente erau îndreptate împotriva principiului unanimității. Amintindu-ne de faptul acesta nu putem să nu facem o legătură cu încercările ce se fac astăzi de către unele guverne din occident de a determina o revizuire a Cartei O.N.U., de a elimina tocmai principiul unanimității marilor puteri. Prin eliminarea acestui principiu se încearcă să se impună membrilor O.N.U. voința unei minorități sprijinită uneori de o mașină de vot docilă.

La 26 iunie 1945, Carta O.N.U. a fost definitivată și semnată. Ea a intrat în vigoare la 24 octombrie 1945. Carta O.N.U. este documentul fundamental care consemnează scopul și principiile de activitate ale Organizației Națiunilor Unite. Cele 111 articole ale Cartei sînt pătrunse de spiritul egalității în drepturi a tuturor statelor membre, de năzuința către reglementarea pe cale pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase.

In articolul 1 al Cartei O.N.U. sînt menționate țelurile O.N.U. Este utilă amintirea lor:

1. A menține pacea și securitatea internațională și în acest scop a lua măsuri comune efective pentru prevenirea și înlăturarea situațiilor de amenințare a păcii; a suprima actele de agresiune și alte acte de încălcare a păcii; a lichida și rezolva prin mijloace pașnice, pe baza principiilor de justiție și drept internațional, conflictele internaționale și situațiile care pot duce la încălcarea păcii;

2. A dezvolta între națiuni raporturi de prietenie pe baza respectării principiului egalității în drepturi a popoarelor și a dreptului lor la autodeterminare și a lua orice alte măsuri corespunzătoare pentru întărirea păcii în lume;

3. A realiza cooperarea între națiuni în rezolvarea problemelor internaționale de ordin economic, social, cultural și umanitar; a încuraja și dezvolta respectul pentru drepturile omului și pentru libertățile de bază pentru toți oamenii, indiferent de rasă, sex, limbă și religie;

4. A deveni centrul de coordonare a acțiunilor întreprinse de națiuni pentru realizarea acestor scopuri comune.

Carta O.N.U. în articolul 2, cere membrilor săi să se abțină „în relațiile lor internaționale de a recurge la amenințări sau uz de forță, fie împotriva integrității teritoriale sau a independenței politice a oricărui stat, fie în orice alt fel incompatibil cu țelurile Națiunilor Unite".

Trebuie subliniat că Carta O.N.U. se pronunță categoric împotriva amestecului în afacerile interne ale statelor și precizează necesitatea imperioasă a respectării dreptului suveran al popoarelor de a-și hotărî singure soarta lor.

Parcurgînd prevederile Cartei O.N.U. nu poți să nu remarci grija de a feri „generațiile viitoare de flagelul războiului care, de două ori în răstimpul unei generații, a impus omenirii suferințe nespuse", grijă proclamată de altfel în preambulul acestui document.

Carta O.N.U. stabilește o bază pentru colaborarea deplină a statelor membre. Primirea în O.N.U. a 16 noi membri, printre care și țara noastră, lărgește posibilitățile create activității O.N.U. Această activitate mai este însă frînată de faptul că reprezentanții poporului chinez nu sînt reprezentați în mod real în O.N.U. Marioneta gomindanistă trebuie alungată. De asemenea trebuie asigurată admiterea în O.N.U. a tuturor statelor care se conformează cerințelor Cartei O.N.U. Este vorba cu deosebire de Republica Populară Mongolă și Japonia ale căror cereri vor fi discutate în sesiunea viitoare a O.N.U.

Carta O.N.U. este un document a cărui valabilitate a fost demonstrată de-a lungul anilor care au trecut. Această Cartă nu s-a „învechit" așa cum încearcă să afirme anumite cercuri. Reprezentantul sovietic în Consiliul de Securitate a arătat zilele acestea că „Carta O.N.U., în prezent în vigoare, își menține ca și pînă acum întreaga ei importanță și însemnătate internațională" și „că ea este un document pe deplin satisfăcător care corespunde tuturor exigențelor și nu necesită nici un fel de modificări".

Carta O.N.U. creează premizele ce pot duce la întărirea colaborării internaționale. Pentru realizarea în practică a posibilităților existente, este necesară însă consecventa aplicare a prevederilor Cartei O.N.U.

M. RAMURA

ȘTIRI SPORTIVE

Agenția China nouă anunță că la Pekin a luat sfîrșit un concurs de șah rezervat școlarilor organizat de Casa Pionierilor din Capitala R. P. Chineze La acest concurs au luat parte copii între 7 și 15 ani, elevi ai școlilor medii și elementare.

Premiul întîi a fost acordat lui Liu Vence în vîrstă de 15 ani care a cîștigat 17 partide și a terminat una la egalitate. Premiile doi și trei au fost acordate lui Tian Si-ciun și Lu Ciun-cun.

★

La 19 decembrie s-a disputat la Brno jocul internațional de hochei pe gheață dintre echipa reprezentativă a R. Cehoslovace și campioana Angliei, Harringay Racers. Hocheiștii cehoslovaci au terminat învingători cu scorul de 4-1.

★

La 19 decembrie s-a disputat la Moscova întîlnirea internațională de hochei pe gheață dintre reprezentativa Elveției și echipa secundă a U.R.S.S. Meciul s-a terminat cu scorul de 9-0 în favoarea hocheiștilor sovietici.

★

Cicliștii cehoslovaci au început de mai multă vreme pregătirile în vederea „Cursei Păcii" Varșovia—Berlin—Praga. Lotul echipei cehoslovace cuprinde pe Jan Vesely, Koukourek, Klich, Kubr, Ruzicka, Nachtigal, Svab, Plank, Venclovski și Revay.

O echipă a R. Cehoslovace în frunte cu maestrul emerit al sportului Jan Vesely va participa în cursul lunii ianuarie la cel de-al treilea „Tur ciclist al Egiptului".

★

La 18 decembrie au luat sfîrșit la Pekin campionatele de tenis de masă ale R. P. Chineze. In proba de simplu bărbați titlul a revenit pentru a doua oară consecutiv jucătorului Cijan Iun-nin, clasat pe locul doi în cadrul jocurilor Festivalului de la Varșovia.

Proba feminină a fost cîștigată de Ciju-Cijun-hui, studentă, în vîrstă de 19 ani.

★

Zilele trecute a avut loc la Varșovia întîlnirea internațională de haltere dintre echipele selecționate ale asociațiilor sportive F.S.G.T.—Franța și Kolejarz R. P. Polonă. Halterofilii francezi au cîștigat cu scorul de 6—1. Singura victorie a halterofililor polonezi a fost realizată la categoria cocoș de Stempien, care a totalizat 257,5 kg.

★

Pe stadionul Dinamo din Moscova s-a disputat tradiționalul concurs de patinaj viteză pentru „Premiul vestitului patinator rus Nikolai Strunnikov". La întreceri au luat parte aproape 100 de patinatori. Victoria a revenit tînărului patinator din Moscova, Valentin Beniuș care a totalizat 200,886 puncte.

Competiția pentru „Premiul Nikolai Strunnikov" se dispută în fiecare an. Strunnikov a fost primul patinator rus care a cucerit titlul de campion mondial în anii 1910 și 1911. In proba de 5000 m. el a întrecut recordul mondial deținut de olandezul Eden.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Fîntîna din Baccisarai — **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.**; Lăsați-mă să cînt — **Teatrul de stat de operetă**; Nunta lui Krecinski — **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio); Pentru fericirea poporului — **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala C.C.S.); Dragoste tîrzie — **Teatrul Armatei** (sala Magheru); Don Carlos — **Teatrul Municipal**; Ani de pribegie — **Teatrul Tineretului**; Patriotica Romînă — **Studioul actorului de film „C. Nottara"**; Jocul dragostei și al întîmplării — **Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești**; Călutul cocoșat (orele 9) — **Teatrul Țăndărică** (sala Orfeu); Străjerul mării (orele 16); — **Teatrul Țăndărică** (sala din Academiei); Cer cuvîntul — **Ansamblul de Estradă al R.P.R.**; Sub cupola circului — **Circul de Stat.**

CINEMATOGRAFE: Lecția vieții — **Patria, București, Al. Sahia, Înfrățirea între popoare**; Domnișoara de Scuderi — **Elena Pavel, Moșilor, Volga**; Caravana — **Magheru**; Giuseppe Verdi — **Republica, Filimon Sîrbu, 1 Mai, N. Bălcescu**; Anna Zaccheo — **23 August**; Căderea Emiratului — **I. C. Frimu**; La revedere domnule Grock — **Lumina, Libertății**; Republica Populară Romînă și Marinică — **Central**; Zvăpăiata — **Victoria**; Actualitatea în imagini, Trăiască docherii, Monumentele în lemn ale arhitecturii ruse, Secretul succesului, Pomul de iarnă — **Timpuri Noi**; Nesterka cel isteț — **Tineretului, Unirea**; Pentru 14 vieți — **Gh. Doja**; Un om teribil — **Al. Popov**; Insula misterelor — **Grivița**; Altura — **8 Martie**; Poveste despre uriașul pădurii — **Vasile Roaită**; 2×2 fac cîteodată 5 — **Cultural**; Cățelușul buclucaș — **C. David**; Soldatul Ivan Brovkin — **Boleslaw Bierut, Flacăra**; Școala curajului — **T. Vladimirescu**; Liliomfi — **Carpați**; Intr-o primăvară la Budapesta — **Arta**; Jucătorul de rezervă — **Munca**; Fata mexicană — **Miorița**; Poteci primejdioase — **Donca Simo**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Ilie Pintilie, Rahova**; Este vinovat Ed. Martin? — **Popular**; Boris Godunov — **M. Eminescu**; Fantomele părăsesc piscurile — **8 Mai**; Romeo și Julieta — **Gh. Coșbuc**; Maclovia — **Maxim Gorki, Olga Bancic**; Leana — **Aurel Vlaicu.**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: I.P.2-București STAS — 3452 — 52